

Στις άλλες σελίδες,

- ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ
- ΠΕΡΣΙΑ
- ΚΑΜΠ ΝΤΑΙΒΙΝΤ
- ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ
- ΧΙΛΗ

Ανακοίνωση της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ:

ΚΛΙΜΑ ΑΝΟΧΗΣ του ΦΑΣΙΣΜΟΥ

με αποτέλεσμα γεγονότα όπως στις κεντρικές φυλακές.

Για άλλη μια φορά ένα ξεφτίδι της ΕΟΚΑ Β', ο Βάσος Παυλίδης κατάφερε να στρέψει την προσοχή του λαού στα «κατορθώματα» του. Η ενέργεια-του έγινε θέμα ολοσέλιδων άρθρων με πηχίσιους τίτλους, γίνεται πολιτικό θέμα, με αποτέλεσμα η Δεξιά να βρίσκει μια καλή ευκαιρία για να ξεφορτωθεί τις ευθύνες της και τις αμαρτίες που την βαραίνουν, φορτώνοντας τα όλα στο Β. Παυλίδη.

Τα γεγονότα των φυλακών δεν πρέπει να παραπλανίσουν το λαό κι' ούτε να τον εντυπωσιάζουν. Γιατί τέτοια γεγονότα είναι αποτέλεσμα του κλίματος που επικρατεί εδώ και τέσσερα χρόνια. Ενα κλίμα ανοχής του φασισμού, ηττοπάθειας, υποχωρήσεων, κοινωνικής αδικίας, ξεπεσμού των αξιών, με αποτέλε-

σμα να αποθρασύνονται τα φασιστικά καθάρματα. Την ίδια στιγμή η δεξιά είναι αδύνατη να μεθοδεύσει σωστό κλίμα αγώνα, για κάθαρση στον κρατικό μηχανισμό, τιμωρία των ενόχων και λαϊκή πολιτοφυλακή, όπου ο λαός θα κρατά στα χέρια του την τύχη-του.

Ο Κυπριακός λαός αγνία.

Η μόνη σωστή πορεία είναι η οργάνωση του λαού και η μαζική αντίσταση στο φασισμό, για να αποφύγουμε μελλοντικές τραγωδίες με απρόβλεπτες γι' αυτό τον τόπο συνέπειες.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΝ ΛΑΟ ΤΗΣ.
ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΦΑΣΙΣΜΟΣ.

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΕΔΕΝ

Τα τεθωρακισμένα της Εθνικής Φρούρας σε συναγερμό για να καταστείλουν τα «κατορθώματα» του Β. Παυλίδη....

Αρνητική σε όλα τα αιτήματα η κυβέρνηση

Η ΠΑΣΥΔΥ ΕΑΝΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗ ΑΓΩΝΑ

καμμία υποχώρηση ή συμβιβασμός δεν χωρούν πια

Η αρνητική στάση της Κυβέρνησης απέναντι στα προβλήματα και αιτήματα της δημοσιοϋπαλληλικής τάξης με τη πολιτική κωλυσιεργίας που συνεχώς ακολουθεί, ανάγκασε το Γενικό Συμβούλιο της συντεχνίας των υπαλλήλων, ΠΑΣΥΔΥ, να πάρει σοβαρές αποφάσεις. Με σκληρή γλώσσα, η ΠΑΣΥΔΥ καταγγέλλει τη κυβερνητική στάση και τελεσιγραφικά προειδοποίησε την Κυβέρνηση πως αν εντός δύο μηνών δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματα, οι υπάλληλοι θα χρησιμοποιήσουν δυναμικά μέτρα και θα κατέλθουν σε στάση εργασίας.

Εν τω μεταξύ ανάμεσα στους δημοσίους υπαλλήλους, που στη πλειοψηφία πρόκειται για μεσαίους μισθωτούς, επικρατεί κλίμα αγανάκτησης και δυσφορίας από τη συμπεριφορά της Κυβέρνησης που για ορισμένα αιτήματα συνεχίζει να είναι η ίδια για χρόνια

τώρα.

Τα αιτήματα των δημοσίων υπαλλήλων που εκκρεμούν είναι:

- * Η παραχώρηση και στους Δ.Υ. της αύξησης του 13% που πήραν οι ημικρατικοί υπάλληλοι.
- * Η αναθεώρηση του φόρου εισοδήματος.
- * Η αναδιοργάνωση της

Δημόσιας Υπηρεσίας.

- * Η εφαρμογή της συμφωνίας για την μονιμοποίηση των ημερομισθίων και επι συμβάσει υπαλλήλων και η καταστράτηγηση που γίνεται με την ολοένα πρόσληψη νέων ημερομισθίων.
- * Το στεγαστικό των εκτοπισθέντων υπαλλήλων.
- * Η συνεχιζόμενη απασχόληση συνταξιούχων υπαλλήλων και
- * Οι παράνομες επεμβάσεις της ΚΥΠ στη Δ. Υπηρεσία.

Επίσης μια σειρά κλαδικών αιτημάτων όπως:

- * Η αποζημίωση για νυχτερινή εργασία στο Νοσηλευτικό προσωπικό και στους υπαλλήλους της Πολιτικής Αεροπορίας και Μετεωρολογίας που εκκρεμεί από το 1973.

* Το θέμα των Σαββατοκυρίων και αργιών.

Η κρίσιμη φάση στην οποία μπήκαν οι σχέσεις Κυβέρνησης-ΠΑΣΥΔΥ άρχισε στις αρχές του μηνός μετά από συνεδρία της Μικτής Επιτροπής Προσωπικού όπου απειδείχτηκε για πολλοστή φορά η αρνητική στάση της Κυβέρνησης στην επίλυση αυτών των αιτημάτων. Στη σύσκεψη της ΜΕΠ, που προηγήθηκε αναβολή με έντονες αντιδράσεις, η κυβερνητική πλευρά απέρριψε την ικανοποίηση των αιτημάτων και μάλιστα καταστράτηγισε ήδη συμφωνημένα ζητήματα. Η ΠΑΣΥΔΥ με καταγγελίες την επομένη, ανέφερε: «...διαπιστώθηκε πέρα από κάθε αμφιβολία πως η Κυβέρνηση δεν είναι διατεθειμένη να προχωρήσει σε λύση των εκκρεμούντων ζωτικών προβλημάτων των δημοσίων υπαλλήλων.

Δυστυχώς κατά τη διεξαχθείσα συζήτηση στη ΜΕΠ όχι μόνο επαναβεβαιώθηκε πλήρως η κωλυσιεργός και αρνητική στάση της Κυβέρνησης αλλά και σημειώθηκε σοβαρή παλινδρόμηση πάνω σε ουσιώδη θέματα, ιδιαίτερα στα θέματα αναδιοργάνωσης της δημοσίας υπηρεσίας.

Πάνω στα θέματα αυτά υπήρξε σοβαρή υπαναχώρηση από πλευράς Κυβέρνησης σ' ότι αφορά τους συμφωνημένους τρόπους αντίκρουσης και τις μορφές επίλυσης τους.

Συγκεκριμένα η Κυβερνητική πλευρά συνέχισε όπως παραδόξως τα θέματα της αξιολόγησης και της αναδιάρθρωσης των θέσεων και του μισθολογίου με το σίτημα για γενική αναθεώρηση του μισθολογίου

συνέχεια στην 5η σελίδα

στη Νικαράγουα

ΑΓΡΙΟΣ ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

κλειδί η εξέγερση στη Μανάγκουα

Η γενική απεργία στη Νικαράγουα έχει πια εξελιχτεί σε άγριο εμφύλιο πόλεμο. Μια σειρά από πόλεις πέρασαν στα χέρια των εξεγερμένων μαζών και δέχτηκαν τις πιο απίστευτα βάνουσες επιθέσεις της εθνοφυλακής σε μια ύστατη προσπάθεια του Σομόζα να κρατηθεί στην εξουσία. Ήδη μερικές απ' αυτές έχουν σχεδόν καταστραφεί από άγριους βομβαρδισμούς από την αεροπορία και το πυροβολικό του δικτάτορα.

Η κατάληψη της Ματαγκάλπα και οι βιαιοπραγίες της Εθνοφυλακής δεν μπόρεσαν να αναχαιτίσουν τη μεγαλιώδη κίνηση των μαζών. Η γενική απεργία κέρδιζε ολοένα και περισσότερο έδαφος. Μια βδομάδα αργότερα συντονισμένες επιθέσεις των Σαντινιστών ανταρτών προκάλεσαν εξεγέρσεις στις πόλεις Μασάγια, Λεόν, και Εστέλι. Παρόμοιες επιθέσεις απέτυχαν ωστόσο να προκαλέσουν εξέγερση στην ίδια τη Μανάγκουα, πρωτεύουσα της χώρας.

Το καθεστώς βρέθηκε μπροστά σε μια κατάσταση που δεν μπορούσε να αντιμετωπίσει παραμόνο εφαρμόζοντας μια ταχτική μαζικού σφαγιασμού. Πρώτος στόχος της Εθνοφυλακής ήταν η πόλη Μασάγια. Μετά από δυο μέρες βομβαρδισμούς με αεροπλάνα και πυροβολικό και αφού το κέντρο της πόλης καταστράφηκε ολοσχερώς η Εθνοφυλακή

Ο Σομόζα

κατάφερε να μπει στην πόλη και να συνεχίσει το έργο-της με αδιάκριτες σφαγές. Οι συγκρούσεις στις εργατικές συνοικίες συνεχίστηκαν για άλλες δυο μέρες.

Η ίδια ταχτική εφαρμόστηκε μετά στη Λεόν, τη δεύτερη σε πληθυσμό πόλη της χώρας. Εν τω μεταξύ η εξέγερση εξαπλώθηκε στη Τσιναντέγκα, τη Ριβας και άλλες πόλεις. Μετά την κατάληψη της Λεόν ακολούθησε η κατάληψη της Τσιναντέγκα ενώ αυτή την στιγμή βρίσκεται σε εξέλιξη η επίθεση στην Εστέλι. Ταυτόχρονα νέες επιθέσεις των Σαντινιστών στο νότιο μέρος της Νικαράγκουα οδήγησαν στην κατάληψη μιας σειράς χωριών στην περιοχή Πένιας Μπλάνκας.

Ακόμα η κατάσταση παραμένει ρευστή και η επανάσταση φαίνεται να διατηρεί την αντοχή της. Ωστόσο δύο επικίνδυνα φαινόμενα μπορεί να οδηγήσουν σε τραγικό τέλος την εξέγερση: από τη μια η εθνοφυλακή διατηρεί σε μεγάλο βαθμό τη συνοχή-της από την άλλη οι εξεγερμένες μάζες δεν έχουν ακόμα καταφέρει να ενοποιήσουν τις δυνάμεις - τους και να κινητοποιηθούν με συγκεκριμένο πρόγραμμα.

Η συνοχή της Εθνοφυλακής οφείλεται κυρία στο γεγονός ότι τα μέλη της ξέρουν πολύ καλά πως οι εργάτες δεν πρόκειται να τους συγχωρέσουν την πολύχρονη κα-ταπίεση που, εφάρμοσαν εκ

μέρους του Σομόζα με αντάλλαγμα οικονομικά και κοινωνικά ωφέλη. Ξέρουν πως αν ο Σομόζα ανατραπεί η τύχη που τους περιμένει δεν θάναι καθόλου ευχάριστη.

Η έλλειψη συντονισμού της εξέγερσης είναι ακόμα πιο επικίνδυνη. Η αποτυχία των Σαντινιστών μέχρι σήμερα να προκαλέσουν εξέγερση στη Μανάγκουα δείχνει πως παρ' όλη τη λαϊκή υποστήριξη δεν έχουν οργανικό δέσιμο με τις μάζες. Κι' αυτό ήδη στοιχίζει ακριβά στην εργατική τάξη. Αν πολύ σύντομα δεν ακο-

λουθήσει εξέγερση στη Μανάγκουα η ήττα της εξέγερσης δεν μπορεί να αποκλειστεί.

Σ' οποιαδήποτε περίπτωση όμως ο Σομόζα δεν μπορεί πια να θεωρείται παρα ο διχτάτορας που περιμένει την ανατροπή-του. Οι τελευταίες-του θηριωδίες, στην καλύτερη γι' αυτόν περίπτωση δεν μπορούν να του δώσουν περισσότερο από μια Πύρρεια νίκη. Οι εργάτες αφού μετρήσουν τις εμπειρίες τους θα ανασυνταχθούν με καινούργιες δυνάμεις για νέες πρωτοβουλίες.

ΙΡΑΝ: Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Στην έκδοση μας της 25ης Αυγούστου ασχοληθήκαμε με λεπτομέρεια στα γεγονότα στο Ιράν και την πραγματική κρίση της εξέγερσης. Τα γεγονότα του μήνα που πέρασε από τότε έχουν ενισχύσει τη θέση μας ότι η εξέγερση αυτή δεν έχει θρησκευτική βάση και αίτια όπως προπαγανδίζει ο Σάχης και τα μέσα ενημέρωσης της Δύσης.

Στις νέες μαχητικές διαδηλώσεις που ξέσπασαν στην Τεχεράνη και αλλού πήραν μέρος εκατοντάδες χιλιάδες λαού κυρίως από τις φτωχές συνοικίες των πόλεων. Μπορεί να υπάρχει κάποια θρησκευτική μορφή στον αγώνα αυτό επειδή απαγορεύεται οποιαδήποτε άλλη λαϊκή οργάνωση και το τζαμί έχει γίνει ο τόπος συγκέντρωσης των εξοργισμένων μαζών. Οι μάζες αυτές ξέρουν καλά τι θέλουν. Τα τεράστια οικονομικά ωφέλη που έχει συμμαζέψει ο Σάχης και η άρχουσα τάξη της Περσίας από το πετρέλαιο δεν έχουν καλύτερη στο ελάχιστο το βιοτικό επίπεδο του λαού που αντίθετα έχει επιφορτιστεί με μια κατακόρυφη ανύψωση των τιμών συνδισμένη με την καταστροφή της αγροτικής οικονομίας και την επιβολή της πιο στυγνής φασιστικής δικτατορίας στον κόσμο.

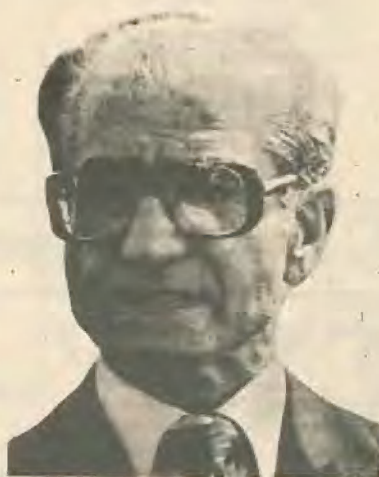
Ο αδιάταχος αιμοσταγής Σάχης έχει ρίξει την φιλελεύθερη μάσκα που προσπάθησε να φορέσει προσφέροντας «πολιτικές ελευθερίες» αφού ο πάνοπλος στρατός του πυροβολεί πια στο ψαχνό και σκοτώνει

χιλιάδες διαδηλωτές και επιβάλλει τον στρατιωτικό νόμο σε 11 πόλεις μαζί με την πρωτεύουσα Τεχεράνη.

Εν τω μεταξύ ο προασι-

στης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων Κάρτερ, ανησυχώντας για μια πιθανή και καθεστωτική αλλαγή στην Περσία, πράγμα που θα έβαζε σε κίνδυνο τα οικονομικά συμφέροντα των Αμερικανικών μονοπωλίων πετρελαίου - οι Η.Π.Α. προμηθεύονται τα 32% του πετρελαίου από το Ιράν και τη Σαουδική Αραβία - στέλλει μήνυμα συμπαράστασης στο δολοφόνο χιλιάδων Περσικού λαού.

Μπορεί αυτή τη φάση του

αγώνα του να μην την κερδίσει ο Περσικός λαός επειδή έχει να αντιμετωπίσει την πιο πανίσχυρη στρατιωτική δύναμη της περιοχής και επειδή δεν έχει βρει

ακόμα την οργανωμένη εκείνη μορφή αγώνα που θα καθυποτάξει τους σιδηρόφρακτους στρατιώτες του Σάχης.

Όταν όμως εκατοντάδες χιλιάδες λαού αφηφούν τα τρομερά βασανιστήρια και το φασισμό και προτάσσουν τα στήθη τους έτοιμοι να πεθάνουν για να γίνουν κυρίαρχοι της τύχης τους δεν έχει παρα να νικήσουν. Η ιστορία ποτέ δεν σταμάτα ούτε γύρω πίσω.

Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ εκφράζει μέσα από αυτές τις στήλες την αμέριστη συμπαράσταση και τον θαυμασμό της για τον αγώνα του Περσικού λαού σίγουρη ότι σύντομα θα ξεκληρωθεί ο φασισμός στην Περσία θα αποτιναχθεί η ιμπεριαλιστική εξάρτηση και θα μπει η χώρα στο δρόμο της προόδου και του σοσιαλισμού.

ΑΚΤΙΒ Σοσ. Εκφρασης

Κάθε δεύτερη Πέμπτη στις 6.00 το απόγευμα- γίνεται το ακτιβ της Σοσ. Εκφρασης σε αίθουσα που παραχωρήθηκε από το «Λημέρι»- Αγγιάλου 11 Λευκωσία
Το επόμενο ακτιβ θα γίνει την Πέμπτη 5 Οκτωβρη 78
Καλούνται τα μέλη και φίλοι της ΕΔΕΝ να συμμετάσχουν
συντακτική επιτροπή

ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΣΤΗ ΒΟΝΝΗ ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΟΝ ΑΠΟΙΚΙΣΜΟ

Κύριε Πρόεδρε,

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Αυτοί, που όπως εμάς, έχουν γνωρίσει τον αποικισμό είναι ιδιαίτερα ευαίσθητοι στην αποικιστική καταπίεση, τον ρατσισμό και όλες τις άλλες μορφές της αποικιστικής εκμετάλλευσης.

Η κατάσταση στην Νότια Αφρική είναι σε όλους γνωστή γι' αυτό δεν θα σπαταλήσω χρόνο σε επαναλήψεις. Αυτό που είναι πραγματικά χαρακτηριστικό του αποικισμού είναι η εκμετάλλευση, ο εξευτελισμός του λαού, και η μαζική άσκηση αντιποίνων εναντίον του ντόπιου πληθυσμού.

Θάθελα επίσης να στρέψω την προσοχή σας προς τις επιχειρήσεις που το Νοτιοαφρικανικό καθεστώς και αυτοί του Σμίθ στη Ροδεσία αναλαμβάνουν ενάντια στις συνοριακές χώρες σαν την Αγκόλα την Ζαμβία, την Μοζαμβίκη και την Μπอตσвана με τον ευρύτερο αντίκτυπο που αυτές θα έχουν πάνω στην Παγκόσμια ειρήνη.

Στη Νότια Αφρική ο αγώνας που διεξάγει ο λαός ενάντια στο ρατσιστικό καθεστώς έχει δημιουργήσει τα κατάλληλα δεδομένα για την θεμελίωση ενός πραγματικού δημοκρατικού συστήματος διακυβέρνησης. Για να υπερπηδήσουν το εμπόδιο που δημιουργούν αυτές οι εξελίξεις τα ρατσιστικά καθεστώτα και οι σύμμαχοι-τους προσανατολίζονται στην εφαρμογή μιας νέας στρατηγικής.

Στη Ναμίμπια προσπαθούν να υπαρπάσουν δυναμικό από την γνήσια απελευθερωτική κίνηση του SWAPO και να το δώσουν σε ανδρείκελα.

Το ίδιο συμβαίνει και με την Ζιμπάμπουε όπου προσπαθούν να αναχαιτίσουν την ορμητική πορεία του γνήσιου απελευθερωτικού κινήματος του πατριωτικού μετώπου προς την εξουσία.

Στην Ν. Αφρική αυτοί βρίσκουν εφαρμογή στον μπαντουστανισμό.

Η δημιουργία των μπαντουσταν δεν θα έπρεπε να θεωρηθεί στρατηγική ντόπιας επι-νόησης. Σε ηπιότερη μορφή αποτελεί μια καλά σχεδιασμένη τοποθέτηση που χρησιμοποιείται σε ευρύτερη κλίμακα.

Στην Μ. Ανατολή η Παλαιστίνη εξαφανίστηκε και στην θέση

της δημιουργήθηκε το Ισραήλ με τους Παλαιστίνιους στα μπαντουσταν-τους προσφυγικούς καταυλισμούς.

Μέσα από τον ίδιο φακό θα έπρεπε να εξετασθούν τα γεγονότα του Λιβάνου.

Στη Κύπρο ο μπαντουστανισμός βασίζεται πάνω στην εθνική καταγωγή και τη θρησκεία με τον τουρκικό στρατό στην μέση πάνω στη γραμμή Αττίλα. Για να επιτευχθεί αυτό, μάζες πληθυσμού, από Τούρκους και Ελληνες Κύπριους ξεριζώθηκαν με τη βία από τα σπίτια-τους μετά την τουρκική εισβολή στην Κύπρο το 1974.

Ο αποικισμός δεν περιορίζεται στην Ν. Αφρική αλλά υπάρχει όπου υπάρχει ξένη κατοχή, όπου ξένοι έποικοι εγκαταστάθηκαν με την χρήση βίας, όπου υπάρχουν ξένες βάσεις ενάντια στη θέληση του λαού, όπου ο ρατσισμός εξευτελίζει τους ανθρώπους, όπου τα ανθρώπινα δικαιώματα καταπατούνται, όπου υπάρχει οικονομική εκμετάλλευση. Αυτό είναι που στη χειρότερη του μορφή συμβαίνει στη Ν. Αφρική, στην Λατινική Αμερική, στην Μ. Ανατολή και στη δική μου, την χώρα, την Κύπρο.

Είπαν στην δική μας την περίπτωση, ότι εισέβαλαν στην Κύπρο για να μας προστατέψουν. Φοβούμαι ότι είναι η ίδια προστασία που το Ισραήλ προσφέρει στους Παλαιστίνιους, και το Νοτιοαφρικανικό καθεστώς στους Αφρικανούς. Σ' αυτή την προστασία οφείλεται το ότι το 2% του πληθυσμού σκοτώθηκε και το 30% προσφυγοποιήθηκε. Αν πραγματικά θέλαμε να εξαλειφθεί ο αποικισμός θα πρέπει να ακολουθήσουμε τον δρόμο της εφαρμογής των αποφάσεων του ΟΗΕ, της λήψης μέτρων ενάντια στα καταπιεστικά καθεστώτα και σ' αυτά που παραβιάζουν τις αποφάσεις του ΟΗΕ και της έμπρακτης υποστήριξης προς τους λαούς που αγωνίζονται. Και θα πρέπει να επαινούμε αυτούς που προσφέρουν αυτή την έμπρακτη υποστήριξη.

Αυτό είναι το νόημα της τροπολογίας-μας.

Η Κυπριακή αντιπροσωπεία υποστηρίζει απόλυτα την απόφαση ενάντια στον αποικισμό που εισηγείται το Συμβούλιο προς την Συνάντηση της Ολομέλειας.

9 Σεπτεμβρίου 1978

ΚΑΜΠ ΝΤΑΙΗΒΙΝΤ:

νέα συνομωσία σε βάρος της Παλαιστινιακής Επανάστασης.

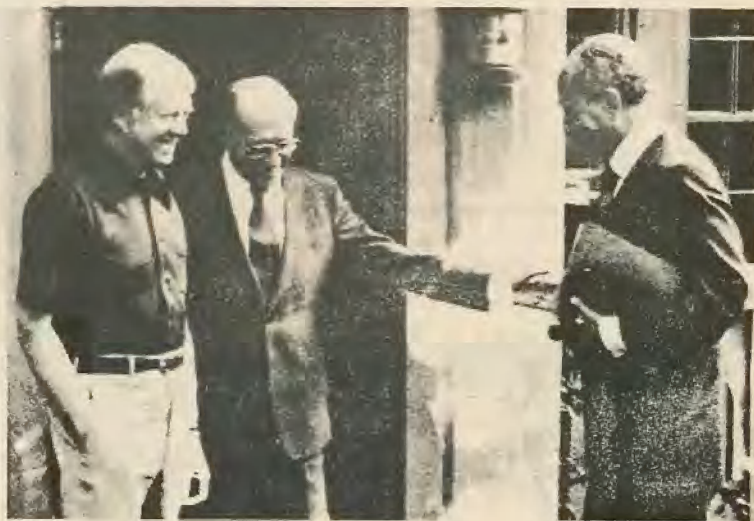
Η συνάντηση των Προέδρων Κάρτερ, Σαντατ και του Πρωθυπουργού του Ισραήλ Μπεγκίν στο Κάμπ Νταϊνβιντ της Αμερικής είναι η πιο πρόσφατη από μια σειρά συναντήσεων με σκοπό τη διεκφυγή από το αδιέξοδο στο οποίο έχει οδηγήσει το Μεσανατολικό. Στις αρχές αυτού του χρόνου έγινε στην Αμερική συνάντηση Κάρτερ-Σαντατ. Μετά ο Σαντατ συναντήθηκε με τον Μπεγκίν στο Ισραήλ και ακολούθησαν άλλες συναντήσεις στην Αίγυπτο μεταξύ Ισραηλιτών και Αιγυπτίων στρατιωτικών. Οι συναντήσεις στο Κάμπ Νταϊνβιντ την περασμένη βδομάδα έγιναν κάτω από την αιγίδα και την άμεση επίβλεψη του Προέδρου Κάρτερ, όπως, στην ουσία, και οι προηγούμενες.

Για την προώθηση των συμφερόντων του στην περιοχή ο Αμερικανικός Ιμπεριαλισμός σήμερα, ακολουθεί μια πολιτική που σκοπό έχει την ενίσχυση του Ισραήλ και την διατήρηση ενός διασπασμένου ραβδικού Μετώπου. Σήμερα με το Κάμπ Νταϊνβιντ εξελίσσεται η πολιτική Κίσινγκερ, που εξουδετέρωσε και έκανε πολιτικό και στρατιωτικό εξάρτημα του ιμπεριαλισμού το καθεστώς Σαντατ, και που διασπασε το τότε ασταθές αλλά ισχυρό Αραβικό μέτωπο Αιγύπτου, Συρίας, και άλλων Αραβικών κρατών. Οποιαδήποτε συμφωνία σήμερα, μεταξύ Αιγύπτου και Ισραήλ θα διατηρήσει διασπασμένο και αποδυναμωμένο το Μέτωπο των Αραβικών κρατών ενάντια στο σιωνισμό. Επίσης η Αμερική επιδιώκει, εκτός από την θεσμοθέτηση του ρόλου των ΗΠΑ σαν μεσολαβητή και διαιτητή στο μεσανατολικό ζήτημα, και την επίσημη στρατιωτική παρουσία των ΗΠΑ στην περιοχή. Επιδιώκει να επεκτείνει τον μεσολαβητικό της ρόλο και σε μια στρατιωτική παρουσία για πιο πλήρες διαφύλαξη των οικονομικών και πολιτικών της συμφερόντων. Αυτό το συμπέρασμα βγαίνει από τα αποτελέσματα των συνομιλιών στο Κάμπ Νταϊνβιντ.

Το καθεστώς Σαντατ σήμερα αποτελεί όργανο για την προώθηση των συμφερόντων του ιμπεριαλισμού στην περιοχή. Για την φύση-του, καθεστώτος αυτού έχουμε αναφερθεί σε προηγούμενο μας άρθρο. Είναι ένα καθαρά, αστικό, αντιδραστικό καθεστώς, συνέχεια των αρνητικών πτυχών, του Ναασσερικού κατεστημένου, που έχει γίνει εξάρτημα της Αμερικής. Η οικονομική και ταξική-του δομή είναι τέτοια που για να διατηρηθεί στην εξουσία έχει ταυτιστεί με τον ιμπεριαλισμό και τις άλλες αντιδραστικές αραβικές δυνάμεις ενάντια στη Παλαιστινιακή Επανάσταση και των προοδευτικών δυνάμεων του Αραβικού κόσμου. Με το Κάμπ-Νταϊνβιντ η Αίγυπτος, με τη σειρά-της, προσπαθεί να διασπάσει τις Παλαιστινιακές δυνάμεις με τη προώθηση ενός σχεδίου για ένα ψευδο-Παλαιστινιακό κράτος στην δυτική όχθη του Ιορδάνη. Επίσης απαιτεί την αποχώρηση Ισραηλιτικών δυνάμεων από το Σίνα που εάν γίνει αποδεκτό θα υψώσει το κύρος του καθεστώτος Σαντατ εντός και εκτός Αιγύπτου και θα ενισχύσει την θέση-του.

Το Ισραήλ και αυτοί επιδιώκει μια λύση του Μεσανατολικού ζητήματος που θα εξασφαλίσει τις συνθήκες για την επιβίωση της οικονομικής ολιγαρχίας-του. Αντιτίθεται σε κάθε ιδέα για την ίδρυση ενός ανεξάρτητου Παλαιστινιακού κράτους στην δυτική όχθη και επιμένει μόνο σε τέτοιες αποχωρήσεις που θα του επιτρέπουν να κρατήσει την πλεονεκτική του στρατιωτική θέση. Με την εξουδετέρωση της Αιγύπτου και πιθανόν της Ιορδανίας και της Σαουδικής Αραβίας φαίνεται να είναι διατεθειμένο το Ισραήλ να κάνει ορισμένες εδαφικές παραχωρήσεις. Ταυτόχρονα όμως το Ισραήλ και η Αμερική προωθούν την ίδρυση ενός αντιδραστικού εξάρτηματος-τους στο Λίβανο. Ο διαμελισμός του Λιβάνου είναι σήμερα μια πραγματικότητα και ο ρόλος για τον οποίο προωθούνται και παίζουν οι δεξιές δυνάμεις του Λιβάνου είναι σαφές.

της περιοχής. Το ψευδο-κράτος του Σαντατ, ίσως κάτω από τον άμεσο έλεγχο της Ιορδανίας, προωθείται. Η άλλη συμφωνία του Κάμπ-Νταϊνβιντ αφορά την αποχώρηση των Ισραηλιτικών στρατευμάτων από το Σίνα. Ένα χρονικό περιθώριο τριών μηνών έχει τεθεί για την ολοκλήρωση των διαφόρων προτάσεων και την τελική υπογραφή συμφωνιών. Ελπίζεται πως σ' αυτό το το χρονικό διάστημα θα δοθεί χρόνος στην Αμερική να πείσει και άλλες Αραβικές χώρες να υπο-

Τα συμφέροντα της Αμερικής, του Ισραήλ και της Αιγύπτου και των άλλων αντιδραστικών Αραβικών κρατών συμπίπτουν. Σκοπός τους είναι η συντριβή της Παλαιστινιακής Επανάστασης και των άλλων προοδευτικών ρευμάτων του Αραβικού κόσμου, και η εξασφάλιση συνθηκών που να επιτρέπουν την οικονομική εκμετάλλευση, των λαών και των πόρων του Αραβικού κόσμου. Στο Κάμπ-Νταϊνβιντ έχουν γίνει προκαταρκτικές συμφωνίες μεταξύ Αιγύπτου και Ισραήλ με ακριβώς αυτούς τους στόχους. Μια συμφωνία αναφέρεται στην Δυτική Όχθη και την Λωρίδα της Γάζας. Το Ισραήλ είναι πρόθυμο να κάνει κάποια στρατιωτική αποχώρηση με-σα σ' ένα πενταετές χρονικό πλαίσιο στο οποίο θα αποφασισθεί και τί είδους εξουσία θα επιτραπεί στους Άραβες

στηρίζουν τις συμφωνίες.

Καλα γνωρίζουν η Αμερική, η Αίγυπτος και το Ισραήλ, πως για να πετύχει η εφαρμογή αυτών των συμφωνιών η συμμετοχή μόνο των καθεστώτων Σαντατ και Μπεγκίν δεν είναι αρκετή. Άλλα οποιαδήποτε υποστήριξη κι' αν πάρουν από τα διάφορα αντιδραστικά Αραβικά κράτη πάλι δεν θα καταφέρουν να εκτελέσουν τις συμφωνίες. Οι συμφωνίες αυτές πάρθηκαν και γίνονται χωρίς την συμμετοχή αυτών που στο τέλος αφορούν.

Ολόκληρο το Παλαιστινιακό κίνημα και οι προοδευτικές δυνάμεις του Αραβικού κόσμου έχουν καταγγείλει τα συμφέροντα πίσω από τις συμφωνίες αυτές. Η εφαρμογή τους είναι καταδικασμένη σε αποτυχία.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ: Α' Συνέδριο Αποδήμων Επιστημόνων.

Με την Επιστολή αυτή εκφράζω σε γενικές γραμμές ως προς την διεξαγωγή και το επίπεδο του Συνεδρίου.

Α) Το συνέδριο δεν ήταν οργανωμένο στο βαθμό που χρειάζεται για να μπορέσει να ανταποκριθεί στις ανάγκες ενός επιστημονικού συνεδρίου.

(1) Δεν υπήρχαν συγκεκριμένοι στόχοι και σκοποί με τους οποίους το συνέδριο να ασχολείται. Τα θέματα, ξεκινούσαν από τα ειδικά προβλήματα των αποδήμων σαν επιστήμονες στους χώρους όπου δρουν και εργάζονται, τα προβλήματα των παροίκων, (θέματα ταυτότητας, οργάνωσης κλπ.). Τους τρόπους κινητοποίησης των παροίκων για την Κύπρο και την προβολή γενικά του Κυπριακού. Επίσης ανάλυση του Κυπριακού ήταν ένας από τους στόχους του Συνεδρίου καθώς επίσης η συμβολή των Επιστημόνων του εξωτερικού στα διάφορα τεχνολογικά και τεχνολογικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος γενικά και ειδικότερα, όπως αναφέρθη η εκπαίδευσης.

(2) Τα θέματα που μπήκαν υπο εξέταση υπο την μορφή των εισηγήσεων δεν ήταν δυνατόν να καλυφθούν μέσα στα χρονικά όρια που διατέθηκαν.

(3) Σαν αποτέλεσμα των πιο πάνω η συζήτηση έγινε μέσα σε πλαίσια δυσκολοκαθόριστα και με πάρα πολύ λίγο χρόνο στην διάθεση του συνεδρίου για ανάπτυξη παρατηρήσεων και προτάσεων.

Β) Τα ψηφίσματα που εξέδωσε το συνέδριο προετοιμάστηκαν της προηγούμενης μέρας από ομάδες εργασίας και παρουσιάστηκαν στο συνέδριο την τελευταία ημέρα. Ο χρόνος που διατέθηκε για την υποβολή παρατηρήσεων και απόψεων ήταν ελάχιστος για να μην πει κανείς ανύπαρκτος, καθώς επίσης ούτε η κανονική διαδικασία δεν τηρήθηκε κατά την διεξαγωγή της ψηφοφορίας.

Γ) Στο συνέδριο ακούστηκαν και καλές απόψεις, απόψεις με πραγματικά επιστημονικό υπόβαθρο καθώς και προχειρολογίες «μαθητικά δοκίμια» όπως σωστά παρατήρησε κάποιος σύνεδρος σαν πρώτη προσπάθεια διεκπεραίωσης ένα τουλάχιστον βασικό στόχο.

Έδωσε την ευκαιρία γνωριμιών μεταξύ προοδευτικών αποδήμων επιστημόνων, δημιουργώντας έτσι μια μελλοντική μεθοδική προσπάθεια επιστημονικής ανάλυσης.

A.T.M.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ Λεμεσού ανακοινώνει ότι κάθε δεύτερη Πέμπτη στις 6 μ.μ. θα γίνεται ακτιβ της «σοσιαλ. έκφρασης» στα γραφεία-της, και καλεί τα μέλη της οργάνωσης.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗ
ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ**

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ: ευθύνη του κεφαλαίου και αδιαφορία της κυβέρνησης

Τα εργατικά ατυχήματα είναι συνηθισμένο φαινόμενο στους τόπους δουλειάς των κυρίων εργαζομένων.

Απο την μεριά της εργοδοσίας και της Κυβέρνησης που την εκφράζει γίνεται προσπάθεια να παρουσιαστούν τα εργατικά ατυχήματα που συμβαίνουν, σαν απροσεξία του εργαζομένου, ή σαν κάτι μοιραίο που ότι και να γίνει δεν μπορούν να αποφευχθούν.

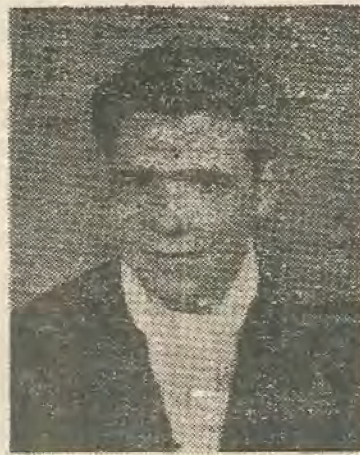
ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Εξετάζοντας όμως καλύτερα τα πράγματα θα διαπιστώσουμε ότι τα 95% των εργατικών ατυχημάτων οφείλονται σε 3 κύριους λόγους:

Α: Στα μέσα της παραγωγικής διαδικασίας.

Β: Στις επικίνδυνες συνθήκες εργασίας.

είναι η εντατικοποίηση της δουλειάς. Το κεφάλαιο για να κερδίσει περισσότερα θέλει να μεγιστοποιήσει την παραγωγή γι' αυτό και υποχρεώνει τους εργαζόμενους να δουλεύουν πιο εντατικά. Γνωστή είναι η ύπαρξη της «φεδρικής βιομηχανικής στρατιάς». Είναι το ποσοστό εκείνων των εργαζομένων που είναι άνεργοι. Οι εργοδότες το εκμεταλλεύονται αυτό και με

Ο εργάτης Σάββας Χρήστου που σκοτώθηκε στην πολυκατοικία της Σαυπάρκου.

Όλα αυτά δίνουν τα αίτια που οδηγούν στα εργατικά ατυχήματα πράγμα που επιβάλλει και την αναθεώρηση του όρου «ατύχημα», γιατί ο όρος ατύχημα υπονοεί πως για το γεγονός φταίει ο ίδιος ο εργαζόμενος αφού δεν πρόσεξε όσο έπρεπε. Η πραγματικότητα όμως είναι διαφορετική. Υπεύθυνα για τα ατυχήματα είναι η κεφαλαιοκρατία η οποία ενώ βγάλε από το κόπο των εργαζομένων δεκάδες χιλιάδες ή εκατοντάδες χιλιάδες λίρων δεν παίρνει τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των εργαζομένων, πράγμα που θα μείωνε τα κέρδη τους ελάχιστα.

ανθρωπισμός. Αντι να προσαρμόζονται τα μέσα της παραγωγικής διαδικασίας και οι συνθήκες εργασίας στα ανθρώπινα μέτρα, προσαρμόζονται τα ανθρώπινα μέτρα στα μέσα της παραγωγικής διαδικασίας και τις συνθήκες εργασίας.

Γ: Στην εντατικοποίηση της εργασίας.

Και για τους 3 αυτούς λόγους υπεύθυνοι είναι οι καπιταλιστές κατα κύριο λόγο και η Κυβέρνηση που τους καλύπτει, δεν τους ελέγχει και τους αφήνει ασύδοτους.

Το κεφάλαιο και οι κάτοχοι του έχουν στρέψει το ενδιαφέρον τους αποκλειστικά και μόνο στην παραγωγική διαδικασία. Δηλαδή πως θα βγει μεγαλύτερη παραγωγή με το μικρότερο κόστος. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να μην παίρνουν τα απαιτούμενα μέτρα για την προστασία της ζωής και της υγείας των εργαζομένων. Οι εργοδότες δεν είναι διατεθειμένοι να δώσουν τα απαιτούμενα χρήματα που χρειάζονται για μέτρα προστασίας. Η σημασία που δίνουν στο χρήμα είναι μεγαλύτερη από αυτή που δίνουν στη ζωή του ανθρώπου.

Στους τόπους δουλειάς επικρατούν συνθήκες ανασφάλειας. Οι εργαζόμενοι δουλεύουν κάτω από επικίνδυνες συνθήκες. Στις οικοδομές δεν υπάρχουν σκαλωσιές, ή άλλα προστατευτικά μέσα, στα εργοστάσια δεν υπάρχουν τα μέτρα εκείνα που θα προστατεύουν τον εργάτη από τις μηχανές.

Ο άλλος σοβαρός λόγος που προκαλεί τα δυστυχήματα

Για την εντατικοποίηση της παραγωγής η εργοδοσία χρησιμοποιεί τα πριμ αυξημένης παραγωγής. Ο εργοδότης για να αναγκάσει τους εργαζόμενους να δουλεύουν περισσότερο προσφέρει ένα δέλεαρ. Το πριμ αυξημένης παραγωγής. Το μεροκάματο του εργαζομένου είναι τόσο μικρό που δεν φτάνει να ζήσει οι οικογένειά του. Έτσι αναγκάζεται από τη μια μεριά να κάνει υπερωρίες και από την άλλη να δουλεύει εντατικότερα για να πάρει το πριμ. Και ο' αυτή τη περίπτωση είναι η κούραση που οδηγεί στο ατύχημα.

Στον καπιταλισμό η υγεία, η σωματική ακεραιότητα, η ίδια η ζωή του εργαζομένου δεν λαμβάνεται καθόλου υπ' όψη. Έτσι κάθε χρόνο έχουμε ο' άλλο το κόσμος εκατοντάδες χιλιάδες εργατικά ατυχήματα. (Για την Ελλάδα η στατιστική αναφέρει 50.000 εργατικά ατυχήματα το χρόνο).

Κάθε χρόνο χιλιάδες εργοστασίους και πεθαίνουν από τις ανθυμινες εργασίες, δηλητηριάσεις από χημικά υλικά στα εργοστάσια που δουλεύουν, σκοτώνονται και τραυματίζονται στις οικοδομές και στα μεταλλεία, ποτοποιούνται και ακρωτηριάζονται στις μηχανές των εργοστασίων. Κι' όλα αυτά γιατί το κεφάλαιο δεν παίρνει τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των εργαζομένων, για να μη χάσει μερικά λεφτά από τα κέρδη του.

Μεγάλη ευθύνη γι' αυτό φέρει και η Κυβέρνηση που αρνείται να νομοθετήσει μέτρα για την προστασία των εργαζομένων, ή όταν κάτω από την πίεση των εργαζομένων, και των σωματείων - συντεχνιών τους πάρει μερικά νομοθετικά μέτρα αδιαφορία για την εφαρμογή τους.

Έτσι το κεφάλαιο συμπεριφέρεται με ασυδοσία στο θέμα αυτό.

Γι' αυτό επιβάλλεται ο αγώνας από μέρους των εργαζομένων και των συντεχνιών τους, γιατί είναι ένα θέμα που τους αφορά άμεσα. Πρόκειται για την υγεία, τη σωματική τους αρτιμότητα και την ίδια τη ζωή τους.

Το δυστύχημα στη ΣΑΥΠΑΡΚΟ. Ο εργάτης Σάββας Χρήστου απαγκίστρωσε καλούπια από το γερανό στο τρίτο όροφο κι' έπεσε κάτω. Ούτε σκαλωσιά ούτε προστατευτικά δίχτυα ή σχοινία. Πέφτοντας χτύπησε στο σίδερο μικρής σκαλωσίας στο δεύτερο όροφο που δεν είχε ξύλα για κουραστή. Αυτό τον σκότωσε.

Εργάτης σκοτώθηκε από πτώση δέ πάσσαλο

Εργάτης καρφώθηκε σε σίδερο οικοδομής και σκοτώθηκε στις 2.30 μ.μ. χτες, όταν έπεσε από τον τρίτο στον δεύτερο όροφο ανεγειρόμενης πολυκατοικίας στην «Αρκατοίχης Λαγκασίας».

Νεκρός είναι ο Σάββας Χρήστου, 46 χρονών από την Κοκκινωτή, κάτοικος της «ΣΑΥΠΑΡΚΟ». Ο θάνατος με την πτώση του ήταν άκαρδος.

Το εργατικό δυστύχημα έγινε καθώς ο άτυχος έπιστάτης κατεγίνετο με την απογείωση καλωσίων από γερανό στον τρίτο όροφο της πολυκατοικίας «Απόστολος Βαρνά-

δας Β» άπεναντι στη Σχολή Τυφλών.

Έχασε την ισορροπία του και έπεσε τέσσερα μέτρα στον πύλο κάτω όροφο αλλά καρφώθηκε στο στήθος σε σιδερένιο πάσσαλο σκαλωσίας.

Με πολλή δυσκολία μπόρεσαν να απελευθερώσουν τον έπιστάτη από τον πάσσαλο, χρησιμοποίησαν μάλιστα και το γερανό.

Ο θάνατος του ήταν άκαρδος. Στο Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας των μετέφερε άμπουλους που είχε στο μεταδίδει εισπνοήθηκε. Έκεί διαπιστώθηκε ότι ήταν νεκρός.

Επίσης το ίδιο συνδικαλιστικό στέλεχος, μας δήλωσε ότι για το δυστύχημα, υπεύθυνη είναι η εταιρεία που δεν επέβαλε τους κανονισμούς 1973 του Υπουργείου Εργασίας. Αν εφαρμόζονταν αυτοί οι κανονισμοί τα δυστυχήματα θα ήταν ελάχιστα. Φταίει λοιπόν η εργοδοσία και το Υπουργείο που δεν φροντίζει για την τήρηση τους και τον έλεγχο των εργοδότην.

Άμεση λοιπόν είναι η ανάγκη της κινητοποίησης των εργατών και των συντεχνιών για την εξασφάλιση καλύτερων όρων εργασίας, για την προστασία της ζωής και της υγείας τους. Για την εφαρμογή των κανόνων ασφαλείας καθώς και για την αλλαγή των κανόνων προς το καλύτερο.

Π. Λαίδου

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

(Τμήμα Έπιμελημάτων Έργων)

Οι περί Οικοδομών και Έργων Μηχανικών Κατασκευών (Ασφάλεια: Υγεία και Εύμερτα), Κανονισμοί του 1973

Έργων και Έκδοσης Άρ. 50 Σεπτεμβρίου 1973

Οι κανονισμοί του Υπουργείου Εργασίας δεν εφαρμόζονται και η ζωή των εργατών και η υγεία τους κινδυνεύει. Οι εργαζόμενοι πρέπει να αγωνιστούν για την εφαρμογή τους και την περαιτέρω τελειοποίηση και καλύτερευση τους.

Σαυπάρκο:
απόλυτη
ευθύνη

ΣΤΡΑΤΟΣ: ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΗ: Μετα το βασικό καταμερισμό εργασίας ανάμεσα στους πρώτους ανθρώπους της πρωτόγονης κομμουνιστικής κοινωνίας οι άνθρωποι χωρίζονται σε γεωργούς και βοσκούς. Οι πρώτοι καλλιεργούν συνέχεια την ίδια περίπου έκταση της οποίας είναι και οι μόνιμοι κάτοικοι της. Οι δεύτεροι εκτρέφουν τα ζώα που κατάφεραν να εξημερώσουν και ζουν ζωή νομαδική στη προσπάθειά τους να βρουν νέα βοσκοτόπια για τα κοπάδια τους. Αυτή η αντίθεση φέρνει τις πρώτες συγκρούσεις ανάμεσα στις δυο ομάδες.

Οι νικητές αυτής της σύγκρουσης που είναι συνήθως οι γεωργοί αιχμαλωτίζουν τους ηττημένους νομάδες και τους εξαναγκάζουν να δουλεύουν στα χωράφια σαν δούλοι (εφάνιση της δουλειάς). Η ένταση αυτών των συγκρούσεων και η ανάγκη για διατήρηση της σχέσης δούλων - αφεντάδων γίνονται οι βασικές αρχές για τη δημιουργία του πρώτου στρατού. Ο στρατός αυτός στηρίζεται πάνω στο πληθυσμό των νικητών οι οποίοι από πρώτα σαν κυνηγοί - πολεμιστές είχαν και άλλα και πείρα.

Στα χρόνια της φεουδαρχίας δηλ. στο μέτωπο ο στρατός έχει μια ιδιαίτερη θέση. Ο κάθε φεουδάρχης διατηρεί στο στρατό κάποιο τμήμα του οποίου ηγείται ο ίδιος μαζί με τους διάφορους ευνοούμενους του (εργετικές κ.λ.π.) και στελεχώνονται από τους ελεύθερους χωρικούς τους μικροβιοτέχνες και τους εμπόρους. Το τμήμα είναι στη διάθεση πάντα του βασιλιά. Χρησιμοποιείται από τον ίδιο το φεουδάρχη για την κατάπιση λαϊκών επαναστάσεων και την επιβολή και διατήρηση της εξουσίας του.

Ταυτόχρονα ο βασιλιάς το χρησιμοποιεί για τους επεκτατικούς πολέμους ή για την αντιμετώπιση αυτονομιστικών διασπορών ενεργειών άλλων φεουδάρχων.

ΑΣΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΣ: Μετα την Γαλλική Επανάσταση του 1789 και τη νίκη της

μιας ορισμένης ηλικίας. Με τη βιομηχανική επανάσταση και την επέκτασή της ο' όλους τους τομείς δημιουργείται μια νέα απειλή (η προηγούμενη ήταν η φεουδαρχική - προσπάθεια για επαναφορά του βασιλιά) για την αστική τάξη το προλεταριάτο. Η αυξανόμενη καταπίεση και εκμετάλλευση του από τη μια από την αστική τάξη και η συνειδητοποίηση και οργάνωσή του από την άλλη οδύνουν την τάξη πάλι και συντείνουν στην πιο περα οργάνωση του στρατού σε τάξη βάση.

Μπαίνοντας στο ιμπεριαλιστικό στάδιο ο καπιταλισμός έχει την ανάγκη ισχυρών στρατών για να πραγματοποιήσει την αποικιακή και μεταποικιακή του εξάπλωση.

Ο στρατός αρχίζει να χρησιμοποιείται από τους καπιταλιστές για να σπάσει τις μικρές απεργίες στους ζωτικούς τομείς σε διάφορες καπιταλιστικές υπερπολίεις καθώς και στην καταστολή διαδηλώσεων και διαμαρτυριών ενάντια στην εκμετάλλευση και στη καταπίεση.

Στις αποικίες ο στρατός είναι το αποτελεσματικότερο όπλο των αποικιοκρατών για να κρατήσουν τις χώρες αυτές κάτω από τον έλεγχο τους.

Οπου το κεφάλαιο τα βρίσκει σκούρα πετα την μάσκα της δημοκρατίας και με το στρατό επιβάλλει την θέλησή του. (στρατιωτικές δικτατορίες της Ν. Αμερικής)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΟΜΗ: Σαν αναπόφευκτη συνέπεια της τάξεως του αποσπότης στο αστικό κράτος ο στρατός αποτελεί μια αντανάκλαση των σχέσεων στη καπιταλιστική κοινωνία. Τα πράγματα όμως εδώ είναι πιο ομαλά χωρίς το πέπλο της δημοκρατίας.

Οι στρατιωτικοί κανονισμοί που καθορίζουν το τρόπο της εσωτερικής οργάνωσης καταπατούν κάθε ανθρώπινο δικαίωμα. Ο στρατός βρίσκεται σε ουσιαστικά κάτω από την διάθεση οποιουδήποτε τρελλού ή σαβίστη που θα τύχει να είναι έστω δεκανέας.

Όπως στη κοινωνία το κεφάλαιο επιβάλλει την υποταγή του προλεταριάτου και την συνέχισή της εκμετάλλευσής του έτσι και στο στρατό με τη πειθαρχία προσπαθεί να το διατηρεί κάτω από τις διαταγές του για να εκτελεί τη τάξη του αποστολή.

Για καλύτερα πάντα αποτελέσματα ο στρατός συντονίζει την δράση του και την ενσωμάτωση της λειτουργίας με τον υπόλοιπο κρατικό μηχανισμό και τους διάφορους θεσμούς της αστικής κοινωνίας. Έτσι τον βλέπουμε παρέα με την αστυνομία στα οδοφράγματα, στα φρακάλωματα κ.λ.π.

Συναντινέται τις δημόσιες υπηρεσίες σε γραφειοκρατία και συντονίζεται με την Εκκλησία στην μετάδοση των αστικών ιδεών (εορτασμούς, αγιασμούς των όπλων, ορκωμοσία νεοσυλλέκτων κ.λ.π.).

ΕΠΙΛΟΓΟΣ: Ολοκληρώνοντας ξαναθυμίζουμε ότι ο στρατός δημιουργήθηκε ταυτόχρονα με την τάξη της κοινωνίας για να μπορεί η άρχουσα τάξη χρησιμοποιώντας τους να διατηρήσει την εξουσία της στις άλλες τάξεις.

Έχοντας μια τέτοια αποστολή ο στρατός έχει και ο ίδιος την ανάλογη διάβρωση που συνεπάγεται καταπίεση πειθαρχία και εκμετάλλευση των στρατιωτών από μια κλίμα γραφειοκρατίας - αξιωματικών.

Καθίζουν των προδικωτικών ανθρώπων και της εργατικής τάξης η κατάργησή του, παράλληλα με την κατάλυση της εκμετάλλευσής και της καταπίεσής του κεφαλαίου.

Καθώς η δημοσιότητα παληλλική τάξη, αποτελεί επίσης ένα αρκετά καταπιεσμένο κομμάτι των εργαζομένων κύρια λόγω της φύσεως της δουλειάς τους. Η γραφειοκρατική δόμηση του κρατικού μηχανισμού, τους υποχρεώνει σε μια χωρίς πρωτοβουλία και δημιουργική δραστηριότητα εργασία και τους χρησιμοποιεί σαν απομονωμένους εκτελεστές μιας συγκεκριμένης γραφειοκρατικής δουλειάς που είναι το ίδιο καταπιεστική και αγχώδης.

Τα στήματα αυτών των υπαλλήλων πρέπει να ικανοποιηθούν. Γι' αυτό χωρίς χρονοτριβή και αποπροσανατολισμό, πράγματα τα οποία θα επιφέρει η κυβέρνηση, θα πρέπει να κλιμακωθούν σταθερά τα αγωνιστικά βήματα προς αυτή την κατεύθυνση. Η ΠΑΣΥΔΥ με την προειδοποιητική προθεσμία φαίνεται πως αυτή τη φορά είναι διατεθειμένη να προχωρήσει μέχρι τέλους. Και αυτο το καθήκον έχει, και σ' αυτή την υποχώρηση πρέπει να ανταποκριθεί αν θέλει επάξια να αντιπροσωπεύει τους δημόσιους υπαλλήλους.

Α. ΛΑΜΠΡΟΥ

Η ΠΑΣΥΔΥ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗ ΑΓΩΝΑ

Ακόμα πέραν από τη στραθεμία, το Γ.Σ. εξουσιοδότησε τη Γ. Γραμματεία να προχωρήσει ανεξάρτητα στη προώθηση των κλαδικών προβλημάτων του Νοσηλευτικού Προσωπικού και των υπαλλήλων Πολιτικής Αεροπορίας και Μετεωρολογίας.

Μέσα σ' άλλα αναφέρει η ανακοίνωση του Γ. Συμβουλίου: «.....» Ένδειξη για μια ακόμα φορά της καλής θέλησής της δημοσιοϋπαλλήλικής τάξης, αποφασίζει να παράσχει μια τελευταία προθεσμία δυο μηνών στην Κυβέρνηση για τη λύση των προβλημάτων.

Μετα την εκπονη της προθεσμίας αυτής, χωρίς καμμία άλλη προειδοποίηση, οι δημόσιοι υπάλληλοι θα κατέλουν σε στάση εργασίας σαν πρώτο μέτρο διαμαρτυρίας αν δεν υπάρξουν ικανοποιητικές λύσεις των προβλημάτων τους στο διάστημα αυτό.

ΚΑΜΜΙΑ ΥΠΟΧΡΩΣΗ ΓΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ (Ι) ΛΟΓΟΥΣ
Είναι φανερό πως οι δικαιολογημένες αποφάσεις της ΠΑΣΥΔΥ ήλθαν μετα την επίμονη απογοητευτική στάση της Κυβέρνησης και την όλο μεγαλυτέρη αντίδραση των δημοσίων υπαλλήλων που νιώθουν πως προηλθούσαν να περιθωριάζονται να είχαν κλείσει και να προ-

Μετα απ' αυτό κορυφώθηκαν οι αντιδράσεις και κύρια ανάμεσα στους υπαλλήλους μεγάλωσε το κλίμα αγανάκτησης, ενώ το Γενικό Συμβούλιο της ΠΑΣΥΔΥ συνήθε και πήρε αποφάσεις για δυναμική αντιμετώπιση της Κυβερνητικής στάσης. Η ΠΑΣΥΔΥ τηλεγράφηκε έδωσε προθεσμία - προειδοποίηση προς τη Κυβέρνηση πως αν εντός δυο μηνών δεν λυθούν τα στήματα θα προχωρήσει σε στάση εργασίας, την οποία και μπορεί να επισπεύσει αν θεωρήσει αναγκαίο.

Η Δημοσίευση των ομιλιών στα σεμινάρια ΕΔΕΚ-ΕΔΕΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ θα συνεχιστεί στην επόμενη έκδοση.

Π. Λαίδου

Μια θέση ακόμα πάνω στο γυναικείο κίνημα

Θα ήθελα μπω κι' εγώ στην ζήμωση αφτη που γίνεται γύρω από το ζήτημα της αφτονόμησης ή όχι του γυναικείου κινήματος.

Εκφράστηκαν πολλές απόψεις μέχρι τώρα, και θα ήταν φλύαρο αν τις συζητούσα. Για να προσεγγίσουμε όμως όσο το δυνατό πιο σωστά το ζήτημα, είναι απαραίτητο να αναλύσουμε αξιολογώντας ταφτόχρονα τους βασικούς παράγοντες που συντείνουν στην συνέχιση αφτης της εκμετάλλεψης και καταπίεσης των γυναικών.

Εαν πρώτος και πιο σημαντικός θα πρέπει να θεωρηθεί ο οικονομικός, γιατί και κατα την διαλεκτική αφτος αποτελεί τη βάση πάνω στην οποία είναι κτισμένα τα υπόλοιπα, και κάθε μεταβολή της αντικαθρεφτίζεται στο εποικοδόμημα. Φυσικά συμβαίνει και το αντίθετο σε μικρότερη αναλογία σύμφωνα με το νόμο της αλληλοεπίδρασης. Έτσι η οικονομική θέση της γυναίκας είναι αφτη που καθορίζει και την θέση της κατα μεγάλο ποσοστό στους άλλους τομείς.

«Ποία είναι αφτη;»
Έχουμε δύο ειδών αξίες: Τις αξίες χρήσης, και τις ανταλλακτικές. Στο πρώτο είδος εντάσσονται όσες

παράγονται από τους αγρότες για προσωπική κατανάλωση (δηλ. κάθε τι που καταναλώνεται, απ' εφθείας εκεί που παράγεται) και όλα όσα παράγονται στο σπίτι.

Το εμπόρευμα είναι προϊόν που φτιάχνεται για ανταλλαγή. Για να το αγοράσει κανείς πρέπει νάχει ταφτόχρονα και ανταλλακτική αξία αλλά και αξία χρήσης.

Στην καταναλωτική κοινωνία η παραγωγή είναι βασικά εμπορευματική. Έτσι η δουλειά στο σπίτι που παράγει μόνο αξίες χρήσης δεν καταλογίζεται στην πραγματική δουλειά, βρίσκεται έξω από το οικονομικό κύκλωμα, και δεν αμοιβεται, ενώ το χρήμα είναι αφτο που καθορίζει την αξία στην καπιταλιστική κοινωνία.

Αυτή είναι η υλική βάση της κατώτερης θέσης της γυναίκας συμπληρωμένης από την άνια αμοιβή για ίση δουλειά στην εμπορευματική παραγωγή, και την ταφτόχρονη έλλειψη ίσων εφκαιριων προαγωγής κ.λ.π.

Ακόμα ένας τομέας που βρίσκεται

μαί την γυναίκα σε κατώτερη θέση είναι ο σεξουαλικός. Εδώ η γυναίκα πιέζεται συνέχεια από την αστική ηθική (που είναι γεμάτη αντιθέσεις) για να στεριωθεί την ομαλή σεξουαλική ζωή, και ικανοποίηση. Κι έτσι έχουμε τις διδασκαλίες για ανδρότητα, αυξυγική πίστη, και «θεία» μητρική αποστολή, να ερχονται σε αντίθεση με την γυναίκα αντικείμενο της οικονομικής εκμετάλλεψης, τις πορνό ταινίες τα περιοδικά, και τα πορνεία. Όμως η καταπιεστική αφτη σεξουαλική ηθική, έχει τα αίτια της σε οικονομικούς λόγους.

Αφτα είναι τα οικονομικά συμπεφέροντα του γένους του αρχηγού στη πρωτόγονη κομμουνιστική και νωνία (γάμος πλαγιεξιδέλων) και το πέρασμα από την μητριαρχία στην πατριαρχία (Β. Ράιχ: Η εισβολή της σεξουαλικής ηθικής).

Προχωρώντας στον κοινωνικό τομέα βλέπουμε την αστική τάξη να είναι δημιουργός θεσμων που κρατούν την γυναίκα σε δέφτερη μοίρα. Η εκκλησία με το προικοσύμφωνο αντικειμενοποιεί την γυναίκα και της δίνει την ανταλλακτική αξία ενός σπιτιού.

Η έλλειψη φροντίδας για την γυναίκα ειδικά σαν εργαζομένη είναι ξεκάθαρη. Έλλειψη παιδοκομικών σταθμων, και της ανάλογης

εργατικής νομοθεσίας για άδειες λόγω τοκετού είναι τα χαρακτηριστικά της στάσης της αστικής τάξης απέναντι στις γυναίκες. Αλλά και η νομοθεσία που υπάρχει ειδικά στα θέματα του γάμου είναι γεμάτη διακρίσεις σε βάρος της γυναίκας. Ένας άλλος απούδαιος παράγοντας που πρέπει να εξετάσουμε είναι η οικογένεια. Η οικογένεια λειτουργώντας σαν μο-νάδα αναπαραγωγής της αστικής ιδεολογίας και ηθικής αναπόφευκτα προσπαθεί να διδάξει και να περάσει στις νέες γυναίκες την ιδέα ότι είναι το ασθενέστερο φύλο, οι άντρες να ισχυρο, ότι πρέπει να υπακούουν σ' αφτους, και να τους υπηρετούν.

Αφτη η καταπιεστική λειτουργία της οικογένειας έχει σαν αποτέλεσμα την διατήρηση της αντίδρα

στικής ιδεολογίας, υποστηριζόμενη από πολλές γυναίκες.

Έχει γίνει νομίζω ξεκάθαρο από τα πιο πάνω ότι το σύστημα είναι ο αντίπαλος της γυναίκας (βάση και εποικοδόμημα) με ρυθμιστικό παράγοντα τον οικονομικό.

Ευκολονόητο είναι ότι το γυναικείο κίνημα θα πρέπει να αποτελεί κομμάτι του εργατικού κινήματος μια και έχουν τον ίδιο ακόπο, να κτυπήσουν δηλ. το καπιταλιστικό σύστημα αλλά και επειδή το προλεταριάτο είναι ο νεκροθάφτης της αστικής τάξης. Με μια διαφορά. Να διατηρήσει την αφτονομία του το κίνημα για να μπορέσει έτσι να προβάλει και ν' αγωνιστεί για τα ιδιαίτερα γυναικεία προβλήματα του.

Πέτρος

ΑΠΟΨΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΕ ΑΡΘΡΟ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑ

Παίρνοντας αφορμή από τη δημοσίευση στην εφημερίδα σας του πρώτου μέρους του άρθρου που αναφέρεται στην Αιθιοπία, θα ήθελα να εκφράσω δια μέσου των στήλων σας τη γνώμη μου για την «Αιθιοπική Επανάσταση», όπως την χαρακτηρίζετε, περιοριζόμενος στον χαρακτήρα της αλλαγής που παραγματοποιήθηκε στην Αιθιοπία μετά το 1974 και επιφυλασσόμενος να επανέλθω μετά τη δημοσίευση του δεύτερου μέρους του άρθρου σας, αναφορικά με το ζήτημα της Ερυθραίας.

Στα μέσα του 1974 κατέρρεε το καθεστώς του Χ. Σελασιε κάτω από το βάρος των απεργιών και των διαδηλώσεων εργατών και φοιτητών, εξεγέρσεων στο στρατό, του αποικιακού πολέμου στην Ερυθραία και της μεγάλης ανομβρίας που προκάλεσε πάνω από 100.000 νεκρούς σ' ολόκληρη τη χώρα. Είχε δημιουργηθεί ένα αυθόρμητο λαϊκό κίνημα που χτυπούσε το καθεστώς στα θεμέλια του, από το οποίο όμως έλλειπε μια δυνατή επαναστατική οργάνωση για να πάρει στα χέρια της την κατάσταση. Έτσι έβρισκε την ευκαιρία το στρατιωτικό συμβούλιο, γνωστό σαν Ντέργκ, να γεμίσει το προσωρινό κενό εξουσίας και αυτοχαρακτηριζόμενο μαρξιστικό, να κυρήξει την «σοσιαλιστική επανάσταση».

Ο επαναστατικός αυτοκαθαρισμός του Ντέργκ στηρίζεται ουσιαστικά στα 2 σημεία: 1) Στην Αγροτική Μεταρρύθμιση, 2) Στη δημιουργία διάφορων μαζικών οργανώσεων. Ας δούμε λοιπόν πως διαμορφώνεται η πραγματική κατάσταση, μετά από 4 χρόνια «επαναστατικής εξουσίας».

Σημείο 1) Η εξαγγελία της αγροτικής μεταρρύθμισης από το Ντέργκ το Μάρτη του 1975 ακολούθησε μετά από πολυάριθμες καταλήψεις που έγιναν από τους χωρικούς σ' όλη τη χώρα, των μεγάλων τσιφλικιών. Ήδη πριν την κατάληψη της εξουσίας από το Ντέργκ, η φεουδαρχική αριστοκρατία που εκφράζονταν από το καθεστώς Σελασιε, είχε εξασθενήσει αισθητά κάτω από

τις διεκδικήσεις του ανερχόμενου κινήματος, που είχε σαν μίνιμουμ πρόγραμμα «η γη σ' αυτούς που την δουλεύουν». Η αγροτική μεταρρύθμιση που εξαγγέλθηκε από το Ντέργκ σε πολλές περιοχές εφαρμόζονταν ήδη. Έτσι λοιπόν, καμμία κοινωνική δύναμη δεν θα μπορούσε να ελπίζει ότι θα παραμείνει στην εξουσία αν δεν εφάρμοζε πρόγραμμα ανακατανομής της γης, που ήταν το κύριο αίτημα του λαϊκού κινήματος.

Το ότι το μέτρο της αγροτικής μεταρρύθμισης ήταν καθαρά δημιουργικό και ότι ουσιαστικό, φαίνεται και από ένα άλλο γεγονός. Για να πραγματοποιήσει την αγροτική μεταρρύθμιση, το καθεστώς χρησιμοποίησε τους μαθητές και τους φοιτητές, διασκορπίζοντας τους σ' όλη τη χώρα, μάλλον για να διαλύσει την κύρια αντιπολιτευτική δύναμη που υπήρχε εναντίον του, παρα για τον συγκεκριμένο σκοπό. Δεν φρόντισε για μια σοβαρή πολιτική διαπαιδαγώγηση των αγροτών, έτσι που οι πλούσιοι χωρικοί κατάφεραν να κερδίσουν τον έλεγχο των αγροτικών ενώσεων και να βγουν κύρια αυτοί κερδισμένοι από την αγροτική μεταρρύθμιση.

Σημείο 2) Όπως και στην αγροτική μεταρρύθμιση έτσι και οι μαζικές οργανώσεις είναι πιο καλές στα χαρτιά παρα στην πραγματικότητα. Ο πραγματικός τους στόχος είναι η κινητοποίηση για την αντιμετώπιση των αναγκών των νεοαποικιακών βλεψών του καθεστώτος πάνω σε συνθήματα εθνικιστικά και αντιαραβικά. Οι στρατιωτικές οργανώσεις π.χ., θα έπρεπε να προστατεύουν τα άποτελέσματα της «αγροτικής επανάστασης», αλλά πολύ συχνά τις βλέπουμε να μεταφέρονται στο μέτωπο της Ερυθραίας για να πολεμήσουν τους «άραβες εισβολείς», τους «πράκτορες των πετροδολαφιών» κ.λ.π. Επίσης ενώ το

Ντέργκ οργανώνει ενώσεις γυναικών για να ενισχύσει το στρατιωτικό του δυναμικό, πάνω από 100.000 από τα δύο εκατομμύρια κατοίκων της Αντις Αμπέμπα κερδίζουν το ψωμί τους επιδιδόμενοι στην πορνεία μετά από 4 χρόνια «σοσιαλιστικής επανάστασης». (Ο δήμαρχος της Αντις Αμπέμπα στο Seven days 10.3.1978).

Αυτά όσον αφορά τις πραγματικές κοινωνικές μεταρρυθμίσεις του Αιθιοπικού καθεστώτος και υπάρχει και το μεγάλο πρόβλημα της Ερυθραίας.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία
N.M. Πίζα - Ιταλίας

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΜΕ ΤΟ ΓΣΠ;

Όπως είναι γνωστό, η ανέγερση του νέου «Μακαρίου Αθλητικού Κέντρου» στη Λευκωσία δημιούργησε ένα τεράστιο πρόβλημα πάνω σ' ότι αφορά τις προθέσεις των αρμοδίων αξιοποίησης του χώρου του Γ.Σ.Π.

Υστερα από τις διάφορες συσκέψεις και τες γνωστές ανακοινώσεις για αλληλομεταβιβάσεις κυριότητας περιουσιών μεταξύ του κράτους και του Συμβουλίου διαχείρισης του Γ.Σ.Π. μπήκαμε σε μια περίοδο σιωπής σ' ότι αφορά αυτό το θέμα.

Η σιγή δε αυτή δεν είναι καθόλου παράξενη αν λάβει κανένας υπ' όψιν του τον θόρυβο που δημιουργήθηκε γύρω από αυτές τες συσκέψεις.

Πράγματι, αν μετρήσει κανένας τες αντιδράσεις διάφορων πλευρών πάνω σ' αυτό το θέμα, μπορεί να καταλήξει αβίαστα στο συμπέρασμα ότι οι κατοικοί της Λευκωσίας άρχισαν σιγά-σιγά να συνειδητοποιούν τις μόνιμες και καταστροφικές επιπτώσεις που αφήνει πάνω στο φυσικό τους περιβάλλον μια άναρχη ανάπτυξη στο χώρο που συντελείται και κατευθύνεται με μοναδικό κίνητρο την κερδοσκοπία.

Από αυτή την άποψη, η καθυστέρηση που παρατηρείται

σ' αφορά την λήψη οποιασδήποτε απόφασης, δεν μπορεί να ερμηνευτεί διαφορετικά παρα μόνο σαν μια πίστωση χρόνου, για να ξεχαστεί το πρόβλημα και να ελαχιστοποιήσει την αποτελεσματικότητα της αντίδρασης, όταν μια μέρα καταληφθούμε «εξ απροόπτου» μπροστά στις «Μπουλτόζες και τα Μπετα» που θα αναλάβουν την «αξιοποίηση» του χώρου.

Βέβαια, μια και δεν έχουν ακόμα ανακοινωθεί οι σχετικές αποφάσεις επίσημα, κανένας δεν είναι σε θέση να γνωρίζει πόσο μετρούν για το κράτος και το Συμβούλιο διαχείρισης του ΓΣΠ οι αντιδράσεις και οι απόψεις πολιτικών κομμάτων, μαζικών οργανώσεων, συλλόγων, του τύπου κ.λ.π.

Αυτό όμως είναι κάτι που αναπόφευκτα θα φανεύει πολύ σύντομα. Το αίτημα είναι απλό, λογικό και δίκαιο. Ο χώρος του Γ.Σ.Π. πρέπει να αποτελέσει ένα πράσινο πνεύμονα στο κέντρο της Λευκωσίας για όλους τους κατοίκους της.

Το κράτος και το Συμβούλιο διαχείρισης του Γ.Σ.Π. οφείλουν να εναρμονήσουν και να προσαρμόσουν τα σχέδια τους στη βάση αυτής της σωστής απαίτησης.

«ΣΤΗ ΧΙΛΗ ΔΕΝ ΑΠΟΤΥΧΕ Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΛΛΑ ΠΗΡΕ

ΤΕΛΟΣ ΜΙΑ ΡΕΦΟΡΜΙΣΤΙΚΗ ΑΥΤΑΠΑΤΗ»

5 χρόνια φασισμός και αντίσταση

Στις 4 του Σεπτεμβρίου έκλεισε ο πέμπτος κατα συνέχεια χρόνος από τότε που επεβλήθη στη Χιλή η φασιστική Χούντα.

Πριν πέντε χρόνια, στις 11 Σεπτεμβρίου 1973, μια κλίκα στρατιωτικών με αρχηγό τον δικτάτορα Πινοσίε, ενεργούντες κατ' εντολή του βορειοαμερικανικού ιμπεριαλισμού και με τις ευλογίες της Χιλιανής κεφαλαιοκρατίας, επέβαλαν το αιματηρό πραξικόπημα τους, δολοφονούσαν τον σοσιαλιστή Πρόεδρο Αλλιέντε και συνέτριβαν τη κυβέρνηση «Λαϊκής Ενότητας».

Το πραξικόπημα ξέσπασε τα ξημερώματα όπου οι πόλες των στρατώνων άνοιξαν για να χυμώσουν στους δρόμους τα τάνκς των εμπίστων της αντίδρασης, ενώ οι φασίστες επιτελείς της αεροπορίας και του ναυτικού τους συμπαραστέκονταν. Για να περάσει το πραξικόπημα, αλλά και για να συνεχίσει να επιβιώνει μέχρι σήμερα, χρειάστηκαν οι δολοφονίες χιλιάδων αγωνιστών, οι μαζικές φυλακίσεις, οι εξορίες, οι καθημερινές εξαφανίσεις προοδευτικών ανθρώπων, τα βασανιστήρια.

Ενώ η Χιλή, μόνη σ' ολόκληρη τη Λατινική Αμερική προσπαθούσε με τη κυβέρνηση Αλλιέντε 70-73 να εκδιώξει τη μονοπωλιακή καταλήστευση των πλουτοπαραγωγικών της πόρων, να εξαλείψει την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης και του λαού, και ν' ανοίξει το δρόμο για το σοσιαλιστικό της μέλλον, το πραξικόπημα έφερε πίσω την οικονομική εξαθλίωση, και τη στυγνή δικτατορία που φήμωσε τες πολιτικές ελευθερίες.

Σήμερα πλάι στη φασιστική τρομοκρατία που υπόκειται ο λαός, μαστίζει τη χώρα η ανεργία ενώ οι αμερικανικές εταιρίες όπως η Ι.Τ.Τ και «Γιουνάιτεντ Φρούτ» απομυθώνουν τον ιδρώτα των εργαζομένων.

Μετά από αλλεπάλληλους εξαγορασμούς για χρόνια, νόθεμα εκλογών και μηχανογραφίες της αντίδρασης για τα οποία έγιναν παροδικά αποκαλύψεις και δημοσιεύσεις, (ο Φρέυ εκλέγηκε Πρόεδρος το 63 νικώντας τον υποψήφιο Αλλιέντε κύρια λόγω της χρηματοδότησης με εκατομμύρια δολάρια από τη ΣΙΑ), ο Σαλβατορ Αλλιέντε καταφέρνει το 1970 να εκλεγεί Πρόεδρος. Μόλις εκλέγεται αρχίζει να εφαρμόζει το σοσιαλιστικό πρόγραμμα και από την εθνικοποίηση των ορυχείων χαλκού, περνά σ' άλλες εθνικοποιήσεις, δίνει αυξήσεις στους μισθούς ενώ την ίδια στιγμή που γίνονται οι εκδημοκρατικές και κοινωνικές αλλαγές, παραμένει προστηλωμένος στα συνταγματικά πλαίσια, πιστός

σ' ένα δημοκρατικό και ειρηνικό πέρασμα προς τη σοσιαλιστικοποίηση. Οι δομές του αστικού κράτους και οι θεσμοί μένουν απείραχτοι την ίδια στιγμή που το Κοινοβούλιο «συνταγματικά» περνά νόμους που σκοπο έχουν το οικονομικό μοίκοταξ και το χτύπημα της κυβέρνησης και του σοσιαλιστικού προγράμματος της. Η σοσιαλιστική προσπάθεια από τη μια απελευθερώνει και συνειδητοποιεί τις μάζες που δημιουργούν τους πρώτους φορείς λαϊκής εξουσίας με τα «κοινοτικά κομμάτια» και από την άλλη ανησυχεί τον ιμπεριαλισμό και το εσωτερικό προγεφύρωμα του, τη Χιλιανή κεφαλαιοκρατία, που εντείνουν τις προσπάθειες τους για να ανακόψουν αυτή τη πορεία. Η αστική τάξη με την ενίσχυση των ξένων μονοπωλίων αντίδρα με το σταμάτημα παραγωγικών επενδύσεων. Εξασκούνται πιέσεις πάνω στη κυβέρνηση και παράνομες φασιστικές ομάδες προκαλούν. Οι ταξικές αντιθέσεις οξύνονται ενώ πραγματοποιούνται καταλήψεις εργοστασίων για εργατικό έλεγχο της παραγωγής και των τιμών, και απαιτούνται απαλλοτριώσεις γης. Παράλληλα συντονίζεται οικονομικός αποκλεισμός και παγιώνονται οι πιστώσεις προς τη Χιλή από τις δυτικές χώρες και τις αμερικανικές τράπεζες με σκοπό τη δημιουργία οικονομικών προβλημάτων στη χώρα που θα προετοιμάσουν το έδαφος για ερείσματα μέσα στις μάζες αφού ρίξουν τη κυβέρνηση Αλλιέντε σε μια περιπέτεια όπου δεν θα μπορεί να λύσει τα λαϊκά προβλήματα.

Ο ιμπεριαλισμός και η ΣΙΑ ξοδεύουν την ίδια στιγμή εκατομμύρια δολάρια για την συντήρηση παράνομων μηχανισμών και πραχτόρων με εξαγορασμένα όργανα ανάμεσα στο στρατό και ενισχύουν τα αστικά κόμματα.

Η αστική τάξη εξαρτημένη οικονομικά και πολιτικά από το ξένο ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο αν και θίγονται τα συμφέροντα της κρατιέται ακόμα στο παιχνίδι με

νόμιμα χαρτιά ενώ η «Λαϊκή Ενότητα» προσπαθεί να προχωρήσει στο σοσιαλιστικό μετασχηματισμό με ειρηνικά μέσα.

Η αντίδραση εκμεταλλεύεται τα οικονομικά προβλήματα που σταδιακά μεθοδεύτηκαν και κατευθύνει τις γνωστές απεργίες που στηρίχθηκαν από μικροαστικά στρώματα (γιατρούς, δικηγόρους, καταστηματάρχες, εταιρίες μεταφορών κ.α.).

Μπροστά σ' αυτές τις συνθήκες της έντονης ταξικής αντιπαράθεσης δύο βασικές γραμμές προβάλλονται για το ξεπέρασμα των προβλημάτων και της εξασφάλισης του σοσιαλιστικού μέλλοντος. Από τη μια οι φιλελεύθερες δυνάμεις και το κομμουνιστικό κόμμα που συμμετείχαν στη κυβέρνηση «Λαϊκής Ενότητας» υποστήριζαν πιο «μετριοπαθή» πολιτική απέναντι στη κεφαλαιοκρατία με σταμάτημα των εθνικοποιήσεων για να μη δεχτεί παραπάνω το κεφάλαιο, με σκοπό τη διατήρηση των καταχτήσεων που πέτυχαν. Μάλιστα το Κ.Κ. υποστήριζε τη συνεργασία με τους Χριστιανοδημοκράτες (Φρέυ) για να αποφευχθεί η σύγκρουση με τη δεξιά. Από την άλλη το Μ.Ι.Ρ. (κίνημα Επαναστατικής Αριστερας), πρόβαλλε το σύνθημα «προχωρώ για να παγώσω» και υποστήριζε επαναστατική ταχτική κριτικάρωντας τον ειρηνικό δρόμο που ακολουθούσε η «Λαϊκή Ενότητα». Από τη πρώτη στιγμή που ο Αλλιέντε έβγαίνει στη εξουσία, το Μ.Ι.Ρ. υποστήριξε, «ΜΕ ΤΗ ΨΗΦΟ ΚΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ» και προειδοποιούσε πως οποιαδήποτε άλλη πορεία αντικειμενικά θα αποτύγχανε, αν προηγούμενα δεν συντρίβονταν οι αστικές δομές, δεν οπλιζόταν ο λαός και αν δεν προχωρούσε μέσα από επαναστατικές διαδικασίες το καπιταλιστικό ξήλωμα που θα έφρασε το δρόμο στην ιμπεριαλιστική διείσδυση.

Τελικά ακολουθήθηκε ο δρόμος της «Λαϊκής Ενότητας» ενώ η αστική τάξη και το κεφάλαιο πατώντας πάνω από πτώματα χωρίς κανένα διαταγμο, επέβαλαν με το αιματηρό πραξικόπημα τη δική τους κυριαρχία οικονομική και πολιτική.

Η αντίδραση κατάφερε να δώσει τη δική της λύση αφού είχε τις δυνάμεις και θα αντιμετώπιζε ένα άοπλο απροετοίμαστο λαό.

Η ήττα της «Λαϊκής Ενότητας» και η αποτυχία του χιλιανού πειράματος αποτέλεσαν σήμερα για το παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα ολόκληρη σχο-λη όπου διδάσκεται και

επαναβεβαιώνεται η μαρξιστική τοπο τους χωρίς τις αναγκαίες επαναστατικές αλλαγές με τη συντριβή των παλιών δομών και οργάνων είναι αδύνατο να εξασφαλιστεί η σοσιαλιστική ανοικοδόμηση.

Η «Λαϊκή Ενότητα» κράτησε 3 χρόνια, για να στρέψει την αριστερή διανόηση γύρω από το «χιλιανό δρόμο για το σοσιαλισμό» - το πείραμα του ειρηνικού περάσματος. Το τραγικό όμως αποτέλεσμα ήρθε να προσθέσει στην ιστορική εμπειρία ακόμα ένα παράδειγμα αποτυχίας του ειρηνικού σοσιαλιστικού μετασχηματισμού ή καλύτερα όπως το Μ.Ι.Ρ. διακηρύσσει, «στη Χιλή δεν αποτύχε ο σοσιαλισμός αλλά πήρε τέλος μια ρεφορμιστική αυταπάτη».

Η ΧΙΛΗ ΣΗΜΕΡΑ

Η Χιλή πέντε χρόνια μετά το φασιστικό πραξικόπημα βρίσκεται μπροστά σε αδιέξοδο. Κρατιέται με μόνο στηρίγμα τη τρομοκρατία. Το ίδιο το καθεστώς καθημερινά ανακινεί τις συλλήψεις και φυλακίσεις αριστερών αγωνιστών ενώ η οικονομική και κοινωνική κατάσταση χειροτερεύουν. Δίπλα σ' αυτά μεγαλώνει και η λαϊκή αντίδραση και χιτίζεται η Χιλιανή αντίσταση.

Ήδη οι κινητοποιήσεις εργαζομένων μέσα στις πόλεις μεγαλώνουν και είναι πραγματικότητα. Συγκεντρώσεις χιλιάδων γυναικών διαμαρτύρονται για τους εξαφανισμένους συζύγους και γιους. Η μεγάλη απεργία των ανθρακορύχων έγινε παγκόσμια γνώστη και προαναγγέλλει αισιόδοξα μηνύματα. Από την άλλη οι ίδιες οι εξαγγελίες του δικτάτορα Πινοσίε για εκδημοκρατικοποίηση, όσο κι αν αποτελούν απάτη και προσπάθεια αποπροσανατολισμού αποδείχνουν παράλληλα τη πίεση που υφίσταται το καθεστώς από τα κάτω. Τέτοιες εξαγγελίες δεν σημαίνουν τίποτε άλλο παρα πώς η αποσύνθεσή της δικτατορίας έχει αρχίσει και πως τέτοιες υποσχέσεις δίνουνται μόνο μετά από εξαναγκασμό. Σίγουρα το στρατιωτικό καθεστώς βρίσκεται στριμωγμένο και μπλεγμένο μέσα στις ίδιες του τις πράξεις. Την χρεωκοπία που αποδεικνύουν οι διαφωνίες των ιδίων των στρατιωτικών, η ίδια ακόμα η άρνηση της Αμερικανικής Τράπεζας Αναπτύξεως να δώσει στο Πινοσίε τα 25 εκατομμύρια δολάρια που ζητάει.

Το κίνημα σίγουρα θα εκμεταλλευτεί τις αδυναμίες της δικτατορίας και τις υποχωρήσεις της για να οργανώσει καλύτερα την αντίστασή του. Σύντομα, αν δεν άρχισε ήδη, ο Πινοσίε κάτω από το δυνάμωμα της αντίστασης θα σπρωχτεί στις απελπισμένες του προσπάθειες και όπως συμβαίνει τώρα με το Σομόζα στη Νικαράγουα, θα αποτελέσει παθητικό για τους ίδιους τους πατρώνες του, τους βορειοαμερικανούς ιμπεριαλιστές.

Α. Λάμπρου

«Το κοινωνικο-του φορέα, ο φασισμός τον αποχτάει από την όλο και μεγαλύτερη εξαθλίωση των πλατειών μαζών των μικροαστών και των διανοούμενων. Το πρόγραμμα του είναι πολύμορφο και πολυποικίλο, η εφαρμογή του ωστόσο δεν θα λύσει καμμία από τις οικονομικές και κοινωνικές αντιθέσεις που οξύνονται, γιατί και αυτός αφήνει άθιχτες τις ρίζες των κοινωνικών αντιθέσεων, την ατομική ιδιοκτησία πάνω στα μέσα παραγωγής και επομένως της εκμεταλλευτικής κυριαρχίας του καπιταλισμού.» ΚΛΑΡΑ ΤΣΕΤΚΙΝ

Όπως αναφέρουμε στο άρθρο, ο ιμπεριαλισμός και το ντόπιο προγεφύρωμα-του η αστική τάξη της Χιλής μπροστά στη σοσιαλιστική προοπτική που άνοιγε η «Λαϊκή Ενότητα» επιχείρησαν την δική-τους αντεπίθεση με τους οικονομικούς αποκλεισμούς, τα λοκ-άουτ των μεγαλοβιομηχανών που που μπούκοτταραν την παραγωγή, την αύξηση του πληθωρισμού, για να δημιουργήσουν το κατάλληλο κλίμα και να υποκινήσουν τελικά τις γνωστές απεργίες των αντιδραστικών-μικροαστικών στρωμάτων. Ιστορικά όμως μένει η διακήρυξη των φτωχών αγροτών της Χιλής που απαντούσε σ' αυτές τις μικροαστικές αντιδράσεις με ευκαιρία την απεργία των γιατρών.

Η ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΤΗΣ ΧΙΛΗΣ

«Μας ξέρετε καλά. Είμαστε οι φτωχοί της Χιλής που γεμίζουν τις στατιστικές με αριθμούς υποσιτισμένων και θνησιμότητας νηπίων. Σήμερα απεργείτε. Και ενώ εσείς απεργείτε, εμείς δουλεύουμε στα εργοστάσια και στους αγρούς και φτιάχνουμε τα αυτοκίνητα, τα ψυγεία και τα ρούχα που δεν μπορούμε να αγοράσουμε επειδή είναι ακριβά. Φτιάχνουμε τα είδη που θα αγοράσετε εσείς. Ετσι γίνονται χρόνια.

Εμείς δουλεύαμε και ιδρώναμε κι' εσείς διαβάζατε βιβλία και σπουδάσατε και κάνατε πειράματα στα εργαστήρια. Αν δεν δουλεύαμε εμείς, αν δεν παράγαμε αυτά, θα είχατε πεθάνει της πείνας. Ή θα έπρεπε να δουλέψατε και να λερωθείτε και σεις και να ιδρώσετε. Τώρα απεργείτε. Μαζί με τους μεγάλους

μεταφορείς τους μεγαλοκτηματίες, τους μεγαλοβιομηχανούς και τους μεγαλεμπόρους.

Στην ώρα της ανάγκης ταχθήκατε στη μεριά των πλουσίων.

»Δεν σας είδαμε ποτε μας να τάσσεστε στη μεριά των φτωχών, των εργατών, των αγροτών, αυτών που δουλεύουν για σας. Το λέμε αυτό γιατί δεν απεργήσατε ποτε όταν τα μωρα-μας πεθάναν κατά χιλιάδες στην αρχή κάθε καλοκαιριού από εντερική. Δεν απεργήσατε ποτε για τις γυναικες-μας που έχουν χάσει στα 20 τους χρόνια, όλα τα δόντια τους. Δεν απεργήσατε ποτε για να διαμαρτυρηθείτε για τον υποσιτισμό μας. Δεν απεργήσατε ποτε για να διαμαρτυρηθείτε για όλα αυτά και για πολλά άλλα. Ποτε σας δεν απεργήσατε για μας.»

Ο σ. Δώρος Κυριακίδης, αρχιτέκτονας, πρόσφερε σαν εισφορά στην εφημερίδα μας το ποσό των 80 λίρων για τη κάλυψη εξόδων μιας έκδοσης.

Η «Σοσ. Έκφραση» τον ευχαριστεί. Τέτοια συμπαράσταση είναι αναγκαία για να μπορέσει η εφημερίδα μας να συνεχίσει τον αγώνα της.

ΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΑΧΙΣΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΑΔΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Οι Κύπριοι εργοδότες μπαίνουν τώρα στην ανοιχτή επίθεση για να περιορίσουν το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων. Σε πρόσφατη ανακοίνωση της Ομοσπονδίας Εργοδοτών Κύπρου εκφράζει την αντίθεση της στην πρόταση για αύξηση της ελάχιστης περιόδου άδειας των εργατών όπως καθορίζονται με το νόμο, ενώ παράλληλα δηλώνουν πως θα αντιταχθούν στην ίδρυση νέων Ταμείων Προνοίας. Επιπρόσθετα ζητούν «διαμόρφωση» των υφισταμένων κινήτρων, γιατί ισχυρίζονται πως δεν εξυπηρετούν την οικονομική ανάπτυξη του τόπου.

Οι πιο πάνω απαιτήσεις των εργοδοτών αποτελούν μια θραυστάτη ενέργεια που αποδίδει πολύ καλα τη νοοτροπία και τις απόψεις του κεφαλαίου στη σημερινή φάση του Κυπριακού αγώνα. Δείχνει ξεκάθαρα πως η οικονομική ολιγαρχία δεν θα είναι διαθεσιμότητα να εγκαταλείψει τα τεράστια ποσοστά κέρδους που η μετα την εισβολή οικονομική πολιτική του κράτους τους εξασφάλισε. Δείχνει ακόμα πόσο λαθρανομένη είναι η πολιτική της άμβλυνσης του ταξικού αγώνα, ιδιαίτερα όταν τούτο γίνεται εντελώς μονόπλευρα. Γιατί η ανακοίνωση της Ομοσπονδίας Εργοδοτών αποδεικνύει περίτρανα, ακόμα μια φορά, πως ο ταξικός αγώνας είναι αντικειμενικός. Αλλά ας δούμε την έννοια των τωρινών απαιτήσεων του κεφαλαίου.

Όπως είναι γνωστό η ελάχιστη περίοδος άδειας των εργατών όπως καθορίζονται από το νόμο είναι εννέα μόνο μέρες. Και γίνεται τώρα πρόταση να αυξηθεί σε δεκαπέντε μέρες. Σε τούτο το μετριοπαθές αίτημα οι εργοδότες εκδηλώνουν την αντίθεσή τους αναφέροντας: «Σήμερα αντιμετωπίζουμε οξυτάτην έλλειψη εργατικού δυναμικού η οποία ως γενικός αναγνωρίζεται είναι το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα της οικονομίας-μας και σοβαρός ανασταλτικός παράγων της βιομηχανικής ανάπτυξης του τόπου μας. Δια τούτο αναζητούμεν τρόπους αύξησης του χρόνου εργασίας δι' υπερωριών με καταβολή ενός υψηλού τιμήματος». Και συνεχίζουν με το επιχείρημα πως η αύξηση της περιόδου της άδειας θα πλήξει τις εξαγωγές γιατί θ' αυξήσει το κόστος

παραγωγής.

Η «έλλειψη» εργατικών χεριών έχει αποτελέσει τελευταία αντικείμενο παραπλάνησης. Η περιβόητη, όμως, έλλειψη εργατικών χεριών είναι σε μεγάλο βαθμό αποτέλεσμα των εξουλειστικών μεροκαμάτων και των κακών όρων εργοδότησης που επικρατούν. Γιατί είναι πολύ γνωστό πως υπάρχει εργατικό δυναμικό που αδρανει, γιατί δεν είναι διατεθειμένο να εργοδοτηθεί με τους μισθούς πείνας που προσφέρονται. Όπως, επίσης, οι εργάτες που απασχολούνται στο εξωτερικό δεν επιστρέφουν για τον ίδιο λόγο. Πέρα, όμως απ' αυτό, η «έλλειψη» εργατικών χεριών είναι αποτέλεσμα των αντι-παραγωγικών μονάδων που δημιουργήθηκαν λόγω της πολιτικής των κινήτρων (πολλές μικρές μονάδες, με κακό βιομηχανικό εξοπλισμό και χαμηλή παραγωγικότητα).

Παίρνοντας όλους αυτούς τους παράγοντες υπόψη οι εργοδότες θάπρεπε καλύτερα να να πουν. «Δεν θέλουμε να δώσουμε πιο πολλές άδειες, γιατί υπάρχει έλλειψη εργατικού δυναμικού, που δημιουργείται με την άρνηση μας να δώσουμε αυξήσεις στους μισθούς, επειδή δεν είμαστε διατεθειμένοι να μειώσουμε τα υπερκέρδη που πραγματοποιούμε».

Ενδείξεις για τις αδηφάγες διαθέσεις του κεφαλαίου στην περίοδο τούτη αποτελεί και η αναφορά της Ομοσπονδίας Εργοδοτών στα Ταμεία Προνοίας και στα κίνητρα. Με πρόσημα το νέο σχέδιο κοινωνικών ασφαλίσεων, οι εργοδότες αντιτάσσονται στο θεσμό των Ταμείων Προνοίας. Όμως το σχέδιο κοινωνικών ασφαλίσεων είναι ακόμα πρωτόγονο, και δεν εξασφαλίζει τα γήρατα των εργαζομένων ούτε υπάρχει επαρκής ασφάλεια σε περίπτωση απόλυσης ή άλλης έκτακτης ανάγκης. Για τούτο ο θεσμός των ταμείων προνοίας είναι ακόμα εξαιρετικής σημασίας για τους εργαζομένους.

Όσο για τη διαμόρφωση των κινήτρων τούτο αποτελεί στην ουσία αίτημα για την αύξηση των ήδη υφισταμένων γενναίων κινήτρων. Η ονομαζόμενη επαναδραστηριοποίηση βασίστηκε, όπως είναι γνωστό, στην πολιτική των κινήτρων, μια πολιτική που συνίστατο στην ποικιλοτροπή ενίσχυση του κεφαλαίου από το κράτος, με μια παράλληλη πολιτική μείωσης και παγοποίησης των μεροκαμάτων. Επακολούθησε στη συνέχεια η σκανδαλώδης πραγματοποίηση υπερκερδών, με κεφάλαια που ουσιαστικά παρέσχε το κράτος στους επιχειρηματίες. Η πολιτική των κινήτρων οδήγησε στη δημιουργία πολλών μη παραγωγικών μονάδων, που στην ουσία σημαίνει σπατάλη κεφαλαίου και εργατικού δυναμικού. Όμως τα χαμηλά μεροκάματα επέτρεπαν την πραγματοποίηση κερδών.

Σήμερα οι εργοδότες ζητούν «διαμορφωμένα» κίνητρα, νέες δηλαδή κρατικές διευκολύνσεις.

Οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να δεχτούν την νέα πρόκληση, γιατί ο εμπαιγμός δεν μπορεί να συνεχιστεί. Πρέπει να απαντήσουν δυναμικά στην νέα επίθεση του κεφαλαίου. Το θέμα της ελάχιστης άδειας είναι βασικό, όπως και το θέμα των ταμείων προνοίας. Όσο για το θέμα των κινήτρων αποτελεί και συνολική αντιδραστική πολιτική που αποσκοπεί στη διακύρωση και παγίωση των τεράστιων προνομίων που το κεφάλαιο άρπαξε μετά την εισβολή. Η πολιτική τούτη ζημιώνει τους εργαζομένους και την οικονομία του τόπου. Και γι' τούτο πρέπει να πολεμηθεί σ' όλες του τις εκφράσεις.

σοσιαλιστική εκφραση

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧ. ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΗΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

Ξαναρχίζουμε από αφο το τέφχος της Σοσιαλιστικής Εκφρασης τη στήλη της Επαρχιακής-μας οργάνωσης. Πιστεύουμε ότι μέσα από τούτη τη στήλη θα μπορούμε να δίνουμε με το γενικό εικόνα της δράσης της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Λεμεσού.

* **Επαρχιακή Επιτροπή:** Έγινε την περασμένη Τετάρτη η ταχτική σύσκεψη της Ε.Ε. κατά την οποία συζητήθηκαν οργανωτικά θέματα και πάρθηκαν σχετικές αποφάσεις. Η σύσκεψη ασχολήθηκε επίσης με το θέμα της αναδιοργάνωσης και το συντονισμό της πούλησης της σ.ε.

* **Διοργανώνεται** από την επαρχιακή οργάνωση της ΕΔΕΝ Λεμεσού Καλλιτεχνική βραδύα «σοσιαλιστικής έκφρασης» στην ΜΠΟΥΑΤ ΗΧΩ 75 τη Δευτέρα 9 του Οκτώβρη. Σκοπός της βραδίας είναι η επαφή της συντακτικής επιτροπής με το κόσμο της εφημερίδας-μας, αναγνώστες και εθελοντές πωλητές, και η οικονομική της ενίσχυση.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει ομιλία από μέλος της συντακτικής επιτροπής της σ.ε., έκθεση φύλλων της σ.ε. και καλλιτεχνικό πρόγραμμα με επαναστατικά και ρεμπέτικα τραγούδια. Εισητήρια για τη βραδύα υποστήριξης της «σ.ε.» μπορείτε να βρείτε από: Τα επαρχιακά γραφεία της οργάνωσης (Αγίας Φύλαξης 5)

ΜΠΟΥΑΤ ΗΧΩ 75 (Αγίου Ανδρέου 257).

και ανταποκριτήν εφημερίδας ΤΑ ΝΕΑ.

* Αρχισε να λειτουργεί με πρωτοβουλία μελών της οργάνωσης, Φωτογραφικό-Κινηματογραφικός Ομίλος που θα ασχολείται με την εμφάνιση φωτογραφίας και κινηματογράφηση διαφόρων εκδηλώσεων.

* Υπενθυμίζουμε στους αναγνώστες της εφημερίδας-μας ότι εκτός από το πρακτορείο και τα κεντρικά περίπτερα μπορούν να τη βρουν:

* Στα Επαρχιακά Γραφεία

* Στο βιβλιοπωλείο ΘΕΜΕΛΙΟ (πίσω από την εκκλησία Αγ. Ζώνης)

* Στους συλλόγους των Τοπικών Οργανώσεων.

* Στον ανταποκριτή της εφημερίδας ΤΑ ΝΕΑ.

Με ευκαιρία το νέο σχολικό έτος ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ Δ. ΛΟΪ-ΖΟΥ

Συμμαθητες-Συμμαθήτριες,

Ο νέος σχολικός χρόνος άρχισε. Οι μαθητες ξαναγυρίζουν στα σχολεία αντιμετωπίζοντας τα ίδια προβλήματα που είχαν και στες προηγούμενες χρονιές.

Οι τελευταίες εξελίξεις δείχνουν ότι μπαίνουμε σε μια νέα φάση όσον αφορά την πολιτική κατάσταση του τόπου. Τα προγεφυρώματα ανασυντάσσονται με σκοπό την προώθηση των ιμπεριαλιστικών σχεδίων. Οι πιέσεις των κύκλων της Δύσης, του ΝΑΤΟ και της ΕΟΚ εντείνονται έχοντας σαν σκοπό την επιβολή διχοτομικής λύσης στο Κυπριακό εξυπηρετώντας έτσι τα ευρύτερα συμφέροντα τους στην περιοχή.

Οι αυτοκλήτοι μεσολαβητες πη-γαίνοντες κοιμίζοντας σχέδια και χαρτες. Η οικονομική ολιγαρχία ξει παραστικά σε βάρος του λαού. Ο μακροχρόνιος αγώνας που ως τώρα αποτελεί ένα σύνθημα πρέπει να μπει πάνω σε σωστές βάσεις. Με τη δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής με λαϊκή συμμετοχή και δημοκρατικό έλεγχο, με τη στράτευση στον αγώνα όλων των οικονομικών πόρων του τόπου ενισχύεται σημαντικά ο αγώνας για εθνική απελευθέρωση και κοινωνική λευτερία.

Συμμαθητες - συμμαθήτριες, Η Δημοκρατική Νεολαία Δωρουλοϊζου έχοντας σαν βασικό κριτήριο την προάσπιση των συμφερόντων του μαθητόκοσμου, αγωνίζεται

για την προώθηση και την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε. Οι μαθητες που προέρχονται από εργατικές, φτωχοαγροτικές και προσφυγικές οικογένειες οι οποίοι και αποτελούν την μάζα του μαθητόκοσμου έχουν να αντιμετωπίσουν και τα πιο πολλά προβλήματα. Η μη καθιέρωση της Δωρεαν Παιδείας αναγκάζει αυτούς τους μαθητες να δουλεύουν για να μπορέσουν να καλύψουν τες οικονομικές τους ανάγκες. Η έλλειψη ελεύθερου μαθητικού συνδικαλισμού συμβάλλει στη δημιουργία μαθητών άβουλων και έτσι η διεύθυνση μπορεί να παίρνει όποιαν απόφαση θέλει. Η αντίθεση της Κυβέρνησης στην ελεύθερη πολιτικοποίηση των μαθητών, είναι ένας ανασταλτικός παράγοντας στη δημιουργία σωστά προβληματιζομένων και δημοκρατικών ατόμων.

Οι μαθητες πρέπει να σταματήσουν να είναι ένας παθητικός παράγοντας στην όλη ζωή του σχολείου. Πρέπει να μεθοδεύσουν ένα συστηματικό και οργανωμένο αγώνα για να βρουν μια δίκαιη λύση στα προβλήματα-τους. Η Δημοκρατική

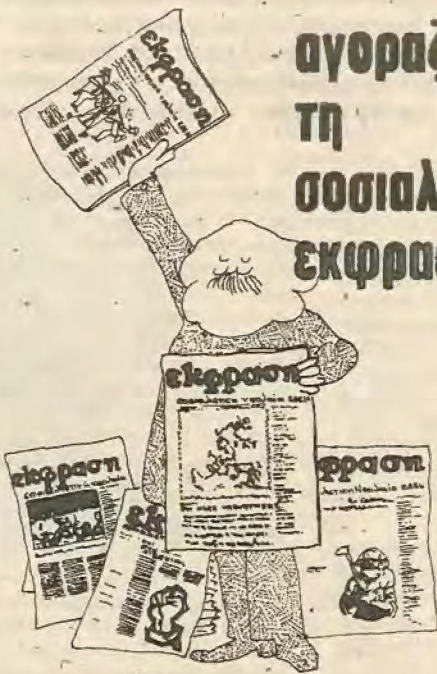
Νεολαία Δωρου Λοϊζου καλει τους μαθητες να συσπειρωθουν στες γραμμες της, έτσι που όλοι μαζί οργανωμένοι να λύσουμε τα φλέγοντα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε.

Οι βασικοί σκοποι και επιδιώξεις της Δ.Ν.Δ.Λ. είναι η λαϊκή και Δωρεαν Παιδεία σ' όλα τα επίπεδα, ο ελεύθερος μαθητικός συνδικαλισμός και η ελεύθερη πολιτικοποίηση των μαθητών. Πιστεύουμε ότι οι στόχοι αυτοί βάζουν τες βάσεις για δημιουργία ελεύθερων, με ολοκληρωμένη προσωπικότητα ανθρώπων σ' αντίθεση με τες επιδιώξεις του αστικού εκπαιδευτικού συστήματος για δημιουργία ανελεύθερων και μη ολοκληρωμένων ανθρώπων. Εύκολη λεία στα χέρια κάθε εκμεταλeutη.

Η Δ.Ν.Δ.Λ. υπόσχεται ότι θα είναι πάντα στην πρωτοπορεία των αγώνων του μαθητόκοσμου και καλει τους μαθητες να πυκνώσουν τες τάξεις-της γύρω από τους πιο κάτω στόχους:

—ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ
—ΛΑΪΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ
—ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
Δ.Ν. ΔΩΡΟΥ ΛΟΪ-ΖΟΥ

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική

εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλς

Εξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλς

Τιμή φύλλου 50 μίλς

Οι επιταγες στο λογαριασμο

05-8-00 4572 Λαϊκή Τράπεζα

Κύπρου Λευκωσία

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα

διατείθεται στα Γραφεία της

Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ

Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23

Λευκωσία ή για συνδρομες

T.K. 1064 Λευκωσία